

Closer

Translated by: Cholatep Nabangchang / Bhanbhassa Dhubthien

ตัวละคร

อลิซ หญิงสาวจากในเมือง

แดน ผู้ชายจากชานเมือง

แลรี่ ผู้ชายจากเมืองใหญ่

แอนนา ผู้หญิงจากชนบท

ฉาก

ละครเรื่องนี้เกิดขึ้นในลอนดอน

ฉากที่หนึ่ง: เดือนมกราคม

ฉากที่สอง: เดือนมิถุนายน (ปีต่อมา)

ฉากที่สาม: เดือนมกราคม (ปีต่อมา)

ฉากที่สี่: เดือนมกราคม (วันต่อมา)

ฉากที่ห้า: เดือนมิถุนายน (ห้าเดือนต่อมา)

ฉากที่หก: เดือนมิถุนายน (ปีต่อมา)

ฉากที่เจ็ด: เดือนกันยายน (สามเดือนต่อมา)

ฉากที่แปด: เดือนตุลาคม (หนึ่งเดือนต่อมา)

ฉากที่เก้า: เดือนพฤศจิกายน (หนึ่งเดือนต่อมา)

ฉากที่สิบ: เดือนธันวาคม (หนึ่งเดือนต่อมา)

ฉากที่สิบเอ็ด: เดือนมกราคม (หนึ่งเดือนต่อมา)

ฉากที่สิบสอง: เดือนกรกฎาคม (หกเดือนต่อมา)

ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเพียงข้อมูลเท่านั้น

ไม่ควรนำไปใส่ในสุจิตร์หรือในการออกแบบ

ฉากทั้งหมดควรเป็นแบบมินิมอล

หมายเหตุ

บทปรับปรุงนี้เป็นฉบับที่นำมาใช้แทนบทเดิมและเป็นฉบับที่ได้รับอนุญาตให้นำมาผลิตเพียงฉบับ

เดียวเท่านั้น

บทพูดที่ใช้แทนการพิมพ์ในองค์หนึ่ง ฉากสามจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายบทละคร

องค์กรหนึ่ง

ฉากหนึ่ง

โรงพยาบาล

เข้าตู่ (มกราคม)

อลิซในเสื้อโค้ทดำนั่งอยู่ข้างตัวมีเบ้ากับกระเป๋านั่งเก้าอี้น้ำตาล

อลิซม้วนถุงเท้าข้างหนึ่งลงจนเห็นแผลที่ข้อเท้า เลือดเกรอะกรัง อลิซมองดู แล้วค่อย ๆ ดึงเศษขุยด้าย

ออกจากแผล

อลิซมองดูกระเป๋าทิ้ง นิ่งคิดครู่หนึ่ง เหลียวมองรอบ ๆ แล้วจึงเปิดดู คีย์หาของในกระเป๋า จนในที่สุด

หยิบแซนด์วิช ในห่อฟอยล์ออกมา เมื่อได้เห็นของในห่อก็ยิ้มพอใจ เก็บกลับเข้ากระเป๋า จากนั้นจึงหยิบ

แอปเปิ้ลเขียวออกมาจากกระเป๋า เช็ดแอปเปิ้ลแล้วเริ่มกัด ขณะที่เริ่มเคี้ยวแดนในชุดสูทกับโอเวอร์โค้ท

เดินเข้ามา แดนหยุดยืนดูอลิซกินแอปเปิ้ลของตัวเอง ในมือถือกาแฟร้อนในแก้วโพน ลักพักหนึ่งอลิซ

เห็นแดน ยิ้มให้

อลิซ โทษที ชั้นหาบุงหรีนะ

แดน ผมเลิกแล้ว

แดนยื่นแก้วกาแฟให้

อลิซ ขอขอบคุณ

แดนดูนาฬิกา

คุณต้องไปที่ไหนรีเปล่า

แดน ทำงาน

ทั้งคู่จิบกาแฟ

ไม่ชอบแซนด์วิชผมเหรอ

อลิซ ชั้นไม่กินปลานะ

แดน ทำไมล่ะครับ

อลิซ ปลามันฉี่ลงทะเล

แดน เด็กก็ฉี่ลงทะเล

อลิซ ชั้นก็ไม่กินเด็กเหมือนกัน คุณทำงานอะไร

แดน ผมเป็น...คล้าย ๆ นักข่าว

อลิซ คล้ายยังไง

หยุด

แดน ผมเขียนข่าวมรณกรรม

หยุด

อลิซ ชอบมัย...ธุรกิจความตาย

แดน ก็เพื่อความอยู่รอด

อลิซ คุณโตมาในสุสานเหรอ

แดน ใช่ แถวซานเมื่อง

หยุด

อลิซ คุณว่าหมอมจะมามั๊ย

แดน เดี๋ยวก็มา เจ็บรีเปล่าครับ

อลิซ ไม่ตายหรอก

แดน จะให้ผมยกขาขึ้นมามั๊ย

อลิซ ทำไม?

แดน ก็เป็นสิ่งที่คนเขาทำกันในสถานการณ์แบบนี้

อลิซ “สถานการณ์” แบบไหน

ทั้งคู่มองหน้ากัน

แดน คุณอยากให้ผมยกขาคุณขึ้นมามั๊ย

อลิซ ค่ะ

แดนยกขาอลิซพาดเก้าอี้ ยื่นโทรศัพท์ให้

แดน ผมมีโทรศัพท์นะ คุณอยากโทรหาใครมั๊ย

อลิซ ฉันไม่รู้จักใคร

ใครตัดขอบขนมปังให้คุณเหรอ

แดน ผมตัดเอง

อลิซ สมัยเด็ก ๆ แม่คุณตัดให้เหรอ

แดน คิดว่านะ ไข่แผละ

อลิซ คุณควรกินขอบขนมปังนะ

แดน คุณควรเลิกสูบบุหรี่นะ

หยุด

อลิซ ขอบคุณนะ อุตส่าห์ไปลากชั้นขึ้นมาจากพื้นถนน

แดน ด้วยความยินดี

อลิซ คุณอัศวิน

แดนมองอลิซ

แดน คุณเจ้าหญิง

ทำไมเดินไม่มองทางครับ

อลิซ ชั้นไม่เคยมองทางที่จะไป

แดน เราสองคนยืนอยู่ตรงไฟแดง ผมสบตากับคุณ แล้วอยู่ ๆ คุณก็... ก้าวลงมาที่ถนน

อลิซ แล้วไงต่อ

แดน คุณลงไปนอนอยู่ที่พื้น จ้องหน้าผม แล้วก็พูดว่า “หวัดดีคนแปลกหน้า”

อลิซ แรดจริง

แดน ผมเห็นว่าคุณเลือดออก

อลิซ คุณมองขาชั้นเหรอ

แดน ก็ประมาณนั้น

อลิซ แล้วไงต่อ

แดน คนขับแท็กซี่เดินลงมา เขาบอก “โชคดีนิบหาย นึกว่าชนคนตายซะแล้ว” ผมบอกว่า “รีบพาไปโรงพยาบาลเถอะ” เขาลังเล...คงกลัวว่าต้องเซ็นเอกสารแล้วเขาต้องเป็นคน “รับผิดชอบ” ผมเลยทำหน้าที่เหยียดหยัน แล้วบอกว่า “แค่ไปส่ง เราที่โรงพยาบาลก็พอครับ”

อลิซ ทำหน้าที่เหยียดหยันให้ดูหน่อย

แดนล้งเลอยู่ครู่หนึ่ง ยอมทำ

อลิซ เก่งมาก *เจ้าตัวแสบ*

แดน เราก็เลยอ้อมคุณขึ้นรถมานี่

อลิซ ตอนนั้นขึ้นเป็นไง

แดน คุณเอาแต่พิมพ์ว่า “ขอโทษที่ทำให้ลำบาก” ผมโอบคุณไว้... คุณเอาหัวฟิงมาบนไหล่ผม

อลิซ หัวขึ้น...กลิ้งไปมารีเปลา

แดน ไซ่ แบบนั้นเลย

หยุด

อลิซ เดียวไปทำงานสายนะ

แดน คุณกำลังบอกว่าอยากให้ผมไปแล้วหรือ

อลิซ ชั้นกำลังบอกว่าเดี๋ยวคุณไปทำงานสาย

หยุด

แดน คุณไปทำอะไรที่สะพานแบล็คแพร์รี่

อลิซ ชั้นไปที่คลับใกล้ตลาดส่งเนื้อ...สมิธฟีลด์ คุณเที่ยวคลับมัย

แดน ไม่อะ แก่เกิน

อลิซ อายุเท่าไร

แดน สามห้า

อลิซ ครึ่งทางแล้วไข่ม้อย

แดน ขอบคุณมาก สรุพบว่าคุณไปเที่ยวคลับ...

อลิซ แล้วก็ไปเดินเล่น อยากไปดูเค้าชนเนื้อสัตว์

แดน พวกซากสัตว์เนี่ยนะ ดูทำไม?

อลิซ มันน่าขยะแขยงดี แล้วซั้่นก็ไปเจอสวนเล็ก ๆ มีสุสานด้วย สวนโพสท์แมน คุณรู้จักมั๊ย

แดน ไม่

อลิซ มันมีอนุสรณ์ของคนธรรมดา ๆ ที่ตายเพราะช่วยชีวิตคนอื่นด้วย น่าสนใจมาก
แล้วซั้่นก็กะจะเดินข้ามไปอีกเขตหนึ่ง เลยไปที่สะพานแบล็คแพร์ไปข้ามแม่น้ำ

แดน สวนที่ว่า...อยู่แถวนี้หรอ

อลิซ ใช่

แดน มันมี...รูปปั้นอยู่อันนึงไข่ม้อย

อลิซ ใช่ รูปปั้นมิโนทอร์

แดน ผมรู้จัก เราไปนั่งที่นั่น (ในวันตายของแม่)...พอกับผมอยู่ที่นั่นตอนบ่ายวันที่แม่ตาย
แม่ผมตายที่นี้ สิบบุหรีจัต (นี่ถึงอดีต) พ่อผม...กิน...แซนด์วิชใช่ นั่งเศร้า มือสั่น...
เศษไข่ร่วง ลงพื้นหญ้า...เศษเนยเลอะปาก

แต่ผมจำไม่ได้ว่ามีสุสานอยู่ที่นั่น

อลิซ พ่อคุณยังอยู่มั้ย

แดน อยู่ในระยะสุดท้าย ตอนนี้อยู่สถานพักฟื้น

อลิซ คุณมาเขียนข่าวคนตายได้ยังไง จริง ๆ แล้วคุณอยากทำอะไร

แดน (ยิ้ม) เอ่อ...ผมเคยฝันอยากเป็นนักเขียน แต่ผมไม่มีเรื่องจะเขียน

ไม่สิ ผมมันไม่มีพรสวรรค์

ก็เลย..มาจบที่โลกมืดของวงการข่าว

อลิซ เล่าหน่อยวัน ๆ คุณทำอะไรมั่ง ชั้นอยากเห็นภาพคุณในโลกมืด

แดน เอาจริงเหรอ

อลิซ จริง

หยุด

แดน คือ...เราเรียกว่า “หน้าข่าวฆาตกรรม” มีกันอยู่สามคน ผม แฮรี่แล้วก็แกรห์ม ทุก ๆ วันพอไปถึงที่ทำงาน แกรห์มจะถามว่า “วันนี้ใครขึ้นป้าย” แปลว่าเมื่อคืนมีคนสำคัญ ตายรีเปล่า แน่ใจนะว่าอยากฟัง

อลิซ แน่

แดน ก็คือถ้ามีคน “สำคัญ” ตาย เราก็จะเปิด “ช่องฟรีช”

มันคือไฟล์ข่าวฆาตกรรมของคนพวกนั้น จะมีพวกประวัติของเขาอยู่

อลิซ เค้าเขียนข่าวฆาตกรรมกันตั้งแต่ยังไม่ตายเหรอ

แดน บางคน

ถ้าไม่มีคนสำคัญตาย แฮรี่—ซึ่งเป็นบรรณาธิการก็จะเลือกว่าจะเอาข่าวใครลง แล้วเราก็จะหาข้อมูลของผู้ตาย โทรถามญาติ ๆ เอาข้อมูลมาเรียงร้อยให้สวยงาม บางวันผมก็ถูกสั่งให้ไปติดกับพวกพ่อหม้ายแม่หม้ายที่พยายามโน้มน้าวให้เราลงข่าวคนของเขา เขาจะมองว่าเราไม่ให้เกียรติคนรักเขาถ้าเราไม่ยอมลงให้ แต่...ส่วนใหญ่เรื่องของพวกเขา มัน...ก็นะที่มันมีไม่พอ พอหกโมงเย็นเราก็จะมายืนล้อมหน้าจอคอม อ่านข่าวที่จะลงพรุ่งนี้เช้า ปรับแก้ครั้งสุดท้าย ใส่คำสวย ๆ ลงไปแล้วก็ยืนขำกัน...

อลิซ เช่นอะไร

แดน “เขาเป็นคนชอบสังสรรค์” แปลว่าเขาเป็นแอลกอฮอล์

“เขาให้ความสำคัญกับการมีชีวิตส่วนตัว”-- เป็นเกย์

“เขาเป็นคนรักสันโดษ”...พวกขาวิ้นไม่มีใครคบ

หยุด อลิซดึงหน้าแดนซ้ำ ๆ เขาตกใจแต่ก็ไม่ได้ไม่ชอบ

อลิซ แล้วถ้าเป็นข่าวงานศพคุณล่ะ จะเขียนว่าอะไร

แดน *(อย่างอ่อนโยน)* ผมเหรอ

อลิซ อืม

แดน เขา...เป็นคนสงวนท่าที

อลิซ แล้วของชิ้นล่ะ

แดน เธอเป็นคน...มีเสน่ห์

หยุด

อลิซ คุณได้งานนี้ได้ยังไง

แดน เขาให้เขียนข่าวมรณกรรมของตัวเอง ถ้าอ่านแล้วเขาฆ่า เขาก็รับ

ทั้งคู่อยู่ใกล้กัน มองหน้ากัน

แลรี่ใส่เสื้อกาวน์เดินผ่านไป แดนเรียกให้หยุด

แดน โทษนะครับ คือเรารอมาซักพักแล้ว...

แลรี่ ขอโทษครับ พอดีไม่ใช่...

แลรี่กำลังจะเดินไป แต่เหลือบเห็นอลิซ “สาวสวย” เขาหยุด

เป็นอะไรมาครับ

อลิซ โดนแท็กซีชนค่ะ

แดน หมดสติไปประมาณสิบวินาทีครับ

แลรี่ ขอโทษนะคะครับ

ตรวจดูบาดแผลที่ขาด้วยความสนใจ

นิ้วเท้ารู้สึกมึนครับ

อลิซ รู้สึกค่ะ

แลรี่ นี่อะไรครับ

แลรี่ไล่นิ้วไปตามรอยแผลเป็น

อลิซ แผลเป็นค่ะ

แลรี่ ผมรู้ครับว่าแผลเป็น เกิดจากอะไรครับ

อลิซ รถบรรทุกชนที่อเมริกา

แลรี่ดูแผล

แลรี่ เย็บไม่ได้เรื่อง

อลิซ ตอนนั้นชั้นอยู่กลางทุ่ง

แลรี่ คุณไม่เป็นอะไรมากหรอกครับ

แลรี่กำลังจะเดินไป

อลิซ ขอตัวนี้ได้มั๊ยคะ

แลรี่มองอลิซ อลิซพยักเพยิดไปทางกระเป๋าสี้อ

อลิซ บุหรี

แลรี่หยิบซองบุหรีออกมา ดึงออกมาหนึ่งมวน อลิซเอื้อมจะหยิบ แลรี่ชักมือกลับ

แลรี่ อย่าสูบในนี้นะครับ

ยื่นบุหรีให้

แดน ขอบคุณครับ

แลรี่ออกไป อลิซจุดบุหรีสูบ

อลิซ เอามั้ย

แดน อยากแต่ไม่เอา คุณไปทำอะไรที่กลางทุ่ง

อลิซ เที่ยวเล่น

หยุด

แดน คนเดียว?

อลิซ กับ...ผู้ชาย

หยุด

แดน แล้วเกิดอะไรขึ้นกับเค้า

อลิซ ไม่รู้สิ ชั้นหนีเขามา

แดน หนีไปไหน

อลิซ นิวยอร์ค

แดน ง่าย ๆ จั๊นเลย?

อลิซ จะเลิกกันมันก็ทำได้แค่นั้น “ชั้นไม่รักเธอแล้ว ลาก่อน”

แดน แล้วถ้ายังรักอยู่ล่ะ

อลิซ ก็ไม่เลิก

แดน ไม่เคยเลิกกับใครทั้งที่ยังรักอยู่หรือ

อลิซ ไม่

หยุด

แดน คุณกลับมาอังกฤษตั้งแต่เมื่อไหร่

อลิซ เมื่อวาน

แดน แล้วข้าวของคุณล่ะ

อลิซชี้ไปที่เป้

อลิซ ชั้นเป็นพวกคนเร่ร่อน

หยุด

แดน ชอบนิวยอร์กมัย

อลิซ มาก

แดน คุณไป...เรียนเทร

อลิซ ไปเดินเปลืองผ้า

อลิซมองแดน

ดูตาคุณสิ

แดน ผมมองไม่เห็นตาตัวเอง

อลิซ ตาจะถลอกออกมาแล้ว

หยุด

แดน คุณ...เต้นเก่งมัย?

อลิซ ชั้นพิเศษกว่าคนอื่น

แดน ยังไง

อลิซ ชั้นรู้ว่าผู้ชายอยากได้อะไร

แดน จริงเทร

อลิซ ช่วย

อลิซ ไม่อะ คุณกลางานสิ ไม่ต้องไปดูหรรกว่าวันนี้ใครขึ้นป้าย เดี่ยวชั้นโทรไปลาป่วยให้

แดน ผมลาไม่ได้

อลิซ อย่าป้อดนะ

แดน ผมอาจจะเป็นพวกโรคจิตก็ได้ล่ะ

อลิซ ชั้นเคยเจอพวกโรคจิตมาแล้ว คุณไม่ใช่หรอก โทรศัพท์

อลิซยื่นมือมา แดนส่งมือถือให้

แดน กดเลขหนึ่ง

อลิซกดโทร

อลิซ ขอสายใคร

แดน แฮร์รี่ มาสเตอร์ส

อลิซ คุณชื่ออะไรนะ

แดน แดเนียล วูล์ฟ แล้วคุณชื่ออะไร

หยุด

อลิซ อลิซ ชั้นชื่อ อลิซ แอร์ส์

ไฟมีด

ฉากสอง

สตูดิโอของแอนนา

บ่ายแก่ ๆ มิถุนายน (ปีถัดมา)

แอนนายืนอยู่หลังกล้อง แดนนั่งอยู่ แอนนากดชัตเตอร์

แอนนา

ดีค่ะ

กดชัตเตอร์

อยู่นิ่งๆ ค่ะ

กดชัตเตอร์

แดน

ตึกนี้เคยเป็นอะไรมาก่อนครับ

แอนนา

ที่ซ่อนตัวของพวกโสเภณี

กดชัตเตอร์

แดน

เมื่อก่อนตรงนี้เคยเป็นแม่น้ำไข่ม้อยครับ

แอนนา

เขาสร้างตึกนี้บนแม่น้ำเดอะฟลีต ตั้งแต่ทศตวรรษที่สิบแปด

แดน

แม่น้ำที่ถูกฝัง

กดชัตเตอร์

แอนนา

ถ้าคุณไปยืนบนสะพานแบล็คแฟรส์จะเห็นต้นทางของแม่น้ำเดอะฟลีต

แดน

ผมจะลองไปดูครับ

แอนนา

ต้องดูให้ได้นะคะ

กตชัตเตอร์

อยู่หนึ่ง ๆ อย่างนั้นค่ะ

กตชัตเตอร์

เรื่องนี้กลายเป็นตำนานเมืองด้วย คล้าย ๆ เรื่องจะเข้ในนิวยอร์ก คนเคยเชื่อกันว่า
มีหมูลงไปผสมพันธุ์กันใต้ดิน แล้วอยู่มาวันหนึ่งก็มีหมูป่าตัวเบ้อเร่อว่ายออกมากลาง
แม่น้ำเทมส์แล้ววิ่งหนี ไปตามแนวฝั่ง

แดน เรื่องจริงหรือ

แอนนา เปล่า หมูมันหนีมาจากสมิธฟีลด์

แดน หมูว่ายน้ำเป็นด้วยหรือครับ?

แอนนา เก่งเลยแหละ

กตชัตเตอร์

รีแลกซ์ค่ะ

แอนนาเปลี่ยนฟิล์ม ปรับแสง ฯลฯ แดนลุกขึ้น

แดน ผมขอสูบบุหรี่ได้มั๊ยครับ

แอนนา ถ้าจำเป็นก็ได้ค่ะ

แดน ไม่จำเป็นครับ

แอนนา งั้นอย่าสูบค่ะ

แอนนามองแดน

แอนนา ชั้นชอบหนังสือคุณนะคะ

แดน ขอบคุณครับ

แอนนา จะตีพิมพ์เมื่อไหร่คะ

แดน ปีน้าครับ ทำไมคุณถึงได้อ่าน

แอนนา สำนักพิมพ์เค้าส่งต้นฉบับมาให้ฉันอ่านเมื่อคืน คุณทำชั้นนอนตีสี่เลยนะ

แดน ปลื้มจัง

แอนนา นางเอกนิรนามของคุณนี่อิงจากใครในชีวิตจริงรีเปล่าคะ

หยุด

แดน เค้า...ชื่อลิลิซครับ

แอนนา เค้ารู้สึกยังไงที่คุณขโมยชีวิตเค้ามาเขียน

แดน ผมยืมมา ผมเขียนขอบคุณเขาไว้ในหนังสือ เค้าก็ชอบนะ

แดนจ้องหน้าแอนนา แอนนาหันมาสบตา

หยุด

คุณจัดเอกซิปชิ้นบ้างมัย

แอนนา ซัมเมอร์ปีหน้าคะ

แดน รูปพอร์ตเทรตเธอครับ

แอนนา ค่ะ

แดน ถ่ายใครครับ

หยุด

แอนนา คนแปลกหน้า

แอนนาทำมือบอกให้แดนนั่ง วัดแสงบนหน้า

แดน แล้วคนแปลกหน้าของคุณรู้สึกยังไงที่คุณขโมยชีวิตเค้ามา

แอนนา ยืมมาค่ะ

แอนนาจัดผมให้แดน

แดน ผมเป็นคนแปลกหน้ารีเปล่าครับ

แอนนา เปล่าค่ะ คุณเป็นงาน

หยุด

แดน คุณสวยจังครับ

แอนนา ไม่หอรอกค่ะ

แอนนาเล็งกล้อง

เงยหน้าหน่อยค่ะ คุณชอบนั่งไหล่ตก

กดชัตเตอร์

แดน คุณไม่ได้รู้สึกว่ามันลามกหอรอครับ

แอนนา อะไรคะ

แดน หนังสือผม

แอนนา ไม่นี่คะ ชั้นรู้สึกว่ามันก็...ตรงดี

กตชัตเตอร์

แดน ตรงเรื่องไหนครับ

แอนนา เรื่องเซ็กซ์ เรื่องความรัก

กตชัตเตอร์

แดน ในแง่ไหนครับ

แอนนา คุณเป็นคนเขียนนะคะ

แดน แต่คุณเป็นคนอ่านไงครับ อ่านถึงตีสี่

แดนจ้องมองแอนนา แอนนาเล็งกล้อง

แอนนา อย่าเลิกคิว มันคุ้มมันใจไปค่ะ

กตชัตเตอร์

ยื่นขึ้นค่ะ

แดนยื่นขึ้น

แดน แต่คุณก็ชอบไข่ม้อยครับ

แอนนา ค่ะ แต่ก็วางลงนะ

กตชัตเตอร์

แดน อยากิจารณ์อะไรมัย

แอนนานิ่งคิด

แอนนา ชื่อเรื่องไม่ดี

แดน มีที่ตึกว่านี่มั๊ยครับ

แอนนา เอาจริงหรือคะ

แดน ครับ...

หยุด

แอนนา “ดิอะควอเรียม”

ทั้งคู่มองหน้ากัน

หยุด

แดน คุณชอบช่วงที่لامกใช้มั๊ย

แอนนา บางช่วงค่ะ

แดน คุณชอบอะควอเรียมหรือครับ

แอนนา เห็นปลาแล้วใจสงบค่ะ

แดน ชอบไปเดินเล่นที่นั่นหรือครับ

แอนนา เมื่อไปได้ค่ะ

แดน เหมาะกับการไปสอย “คนแปลกหน้า” ไซ้ไหมครับ

แอนนา “ถ่าย” คนแปลกหน้าค่ะ ขึ้นถ่ายรูปครั้งแรกก็ในอะควอเรียมที่สวนสัตว์ลอนดอน

เจียบ

แดน (นุ่มนวล) มานี่สิครับ...

หยุดครูหนึ่ง

แอนนาเดินช้า ๆ เข้าหาแดน แต่ชะงักหยุด

แอนนา ชั้นไม่จับกับผู้ชายแปลกหน้าค่ะ

แดน ผมก็เหมือนกัน

ทั้งคู่จับกัน สิบวินาทีผ่านไป แอนนาค่อย ๆ ผละออก

แอนนา คุณกับคนชื่อ...อลิซ...อยู่ด้วยกันหรือคะ

แดนนิ่งคิด

แดน ...ครับ...

แอนนา (พยักหน้า) “ในสมุดจดที่อยู่ เธอไม่ได้เขียนที่อยู่ใครไว้เลย มีแค่ที่อยู่ของเราในหน้าตัว H
ที่หมายถึง Home”

แดนแตะหน้าแอนนา

แดน ผมตัดประโยคนั้นไปแล้วครับ

แอนนา ทำไมคะ

แดน มันเลื่อนไป

แอนนาค่อย ๆ ดึงมือแดนที่จับหน้าออก มองดูมือสັกพักแล้วจึงถอยออกมา

แดน คุณแต่งงานแล้วรึยังครับ

แอนนา แต่งแล้วค่ะ

แดนหันหนี แอนนามองตาม

แอนนา ยัง

แดนหันกลับมา

แอนนา แต่งแล้ว

แดน เลือกอันไหนครับ

แอนนา แยกกันอยู่ค่ะ

แดน มีลูกรีเปล่าครับ

แอนนา ไม่ค่ะ

แดน อยากมีมัยครับ

แอนนา อยากค่ะ แต่ไม่ใช่วันนี้

แอนนา เก็บกล่องและอุปกรณ์ต่าง ๆ งานวันนี้จบแล้ว

แล้วอติซอยากมีลูกมัยค่ะ

แดน เค้ายังเด็กไปครับ

แดนดูนาฬิกาข้อมือ

ที่จริงคือเค้าจะมาเจอผมที่นี่...อีกเดี๋ยวคงถึงแล้ว

แอนนา ให้เค้ามาเสียเวลาอยู่กับคุณทำไม

แดน เปล่า ผมดีใจมากนะครับที่มีเค้า เค้าเป็นคนที่ใครก็อยากรักและไม่มีใครจะทิ้งลง

แอนนา คุณก็เลยไม่อยากให้ใครเอามือสกปรกมาแตะต้องเค้า

หยุด

แดน ก็คงใช่ครับ

แอนนา พวกผู้ชายนี้ทุเรศจริง ๆ

แดน ก็เหมือนกันหมดแหละครับ

แอนนา ก็ทุเรศอยู่ดีค่ะ

เสียงอดประตุ

 แรงบันดาลใจของคุณ

แดนมองหน้าแอนนา

แดน (ประชด) คุณทำชีวิตผมพังแล้วครับ

แอนนา เดียวก็หายค่ะ

ทั้งคู่มองหน้ากัน แดนจะเดินออกไป

 แดน...

แดนหันกลับมา

แอนนา เสือค่ะ

แดนเดินออกไปพลงยัดชายเสื้อลงกางเกง

เงียบ

แอนนานิ่งคิด

แดนเข้ามาพร้อมมอลิชที่ย้อมสีผมเปลี่ยนไปจากฉากหนึ่ง

แดน แอนนาครับ นี้อลิซ

แอนนา หัวดีดีค่ะ

อลิชมองหน้าแอนนา

อลิซ ขอโทษนะคะถ้ามาขัดจังหวะทำงาน

แอนนา เปล่าเลยคะ เพิ่งเสร็จพอดี

อลิซ เค้าทำตัวดีมั๊ยคะ

แอนนา ก็คุ้ยรู้เรื่องคะ

อลิซ เค้าขึ้นกล้องมั๊ยคะ

แอนนา คิดว่าคะ

อลิซ คุณขโมยวิญญาณเค้าไปรีเปล่า

แอนนา เอาชามั๊ยคะ

อลิซ ไม่เป็นไรคะ เสิร์ฟชามาทั้งวันแล้ว ขอเข้า...?

แอนนา (ชี้) ทางนั้นเลยคะ

อลิซออกไป

แอนนา เค้าสวยนะคะ

แดน ครับเค้าสวย

แดนมองหน้าแอนนา

 ผมอยากเจอคุณอีก

แอนนา ไม่ได้คะ

แดน ทำไมต้อง...เป็นคนดีด้วยครับ

แอนนา ชั้นไม่ได้เป็นคนดีค่ะ ชั้นไม่ยอมมีปัญหา

แดน ผมไม่ใช่ปัญหา

แอนนา คุณมีเจ้าของแล้วค่ะ

หยุดครูหนึ่ง

แดน ผมอยากเจอคุณอีกครั้ง

แอนนา (ส่ายหน้า) ยากค่ะ

หยุดครูหนึ่ง อลิซกลับเข้ามา

อลิซ ตัวแข็งแรงแล้วเนี่ย

แดนเดินไปหาอลิซ ช่วยดูตามตัว

อลิซ (กับแอนนา) คุณช่วยถ่ายรูปชั้นด้วยได้มั๊ยคะ ชั้นไม่เคยถ่ายกับมืออาชีพเลย ถ้าถ่ายให้
ชั้นจะดีใจมาก ชั้นจ้างก็ได้

หยุดครูหนึ่ง

แอนนา ไม่เป็นไรค่ะ...ชั้นอยากถ่าย...

อลิซ (กับแดน) ถ้าเธอไม่ว่าอะไร

แดน ทำไมผมต้องว่าด้วย

อลิซ เพราะเธอห้ามอยู่ในห้องไง เราคงไม่ยอมให้เค้าอยู่ในห้องด้วยหรือใช่มั๊ยคะ

แอนนา ใช่ค่ะ

หยุด

แดน ...ได้...ผมไปรอที่ฝั่บตรงหัวมุนะ

แดนจูบอลิช

แฮฟฟิน

(กับแอนนา) ขอบคุณครับ โชคดีกับเอกชิบิชั้นด้วยนะครับ

แอนนา โชคดีกับหนังสือคุณเช่นกันค่ะ

แดน ขอบคุณครับ

แดนจุดบุหรี่เดินออกไป

อลิช คุณจะจัดเอกชิบิชั้นเหรอคะ

แอนนา แค่งานเล็ก ๆ นะคะ เชิญนั่งคะ

อลิชนั่งลง แอนนาเริ่มเตรียมกล่อง วัดแสง ฯลฯ อลิชมองดู

แอนนา ชั้นอ่านหนังสือของแดนแล้ว คุณสองคน...ชีวิตโลดโผนดีนะคะ

อลิช ขอบคุณคะ คุณไฮดรีเปล่า

แอนนา ...ใช่คะ

อลิช แฟนเก่าคุณเป็นใครคะ

แอนนาไม่แน่ใจว่าจะไปทางไหน

แอนนา สามี่ชั้นคะ...

อลิช เกิดอะไรขึ้นเหรอคะ

หยุด

แอนนา ไปเจอผู้หญิงที่เด็กกว่า

อลิซ เค้าทำงานอะไรคะ

แอนนา ก็ทำงานรายได้ดีอยู่ในเมืองค่ะ

อลิซ ที่คลับเรามีแบบนั้นเยอะเลยคะ พวกหนุ่มวอลสตรีท

แอนนา งั้น...คลับพวกนี้ก็ค่อนข้าง...แพงใช่ไหมคะ

อลิซ บางที่ค่ะ แต่ชั้นชอบคลับถูก ๆ มากกว่า

แอนนา ทำไมคะ

อลิซ คนสนใจป้ากว่า

แอนนาเส็งกล้อง

แอนนา หน้าคุณสวยมากค่ะ

ปรึบไฟกัส

คุณคิดใจคะที่แดนเอาชีวิตคุณไปเขียนหนังสือ

อลิซ มันไม่ใช่เรื่องเหยื่ออะไรของคุณ

อลิซจ้องหน้าแอนนา

ตอนที่เค้าเปิดประตูให้ชั้นเข้ามา...ที่ชั้นล่าง เขามี..... “แววตาที่”..ชั้นได้ยินที่คุณคุยกัน

เงียบ

แอนนา ชั้นไม่รู้จะพูดไงดี

อลิซ (นุ่มนวล) ถ่ายรูปชั้นสิ

หยุดครูหนึ่ง

แอนนา ชั้นไม่ใช่ขโมยนะอลิซ

แอนนาเล็งกล้อง

 เงยหน้าค่ะ...

อลิซเงยหน้า น้ำตาไหล

แอนนา คุณสวยมาก หันมาทางนี้หน่อยค่ะ...

แอนนาถ่ายไปเรื่อย ๆ ทั้งคู่มองหน้ากัน

 ดีค่ะ

ไฟมีด

ฉากสาม

อินเทอร์เน็ต

หัวคำ มกราคม (ปีถัดมา)

แดนนั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์แพลตฟอร์มตัวเอง บนโต๊ะมีลูกตุ้มนิวัตน์ตั้งไว้

แลร์นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์บนโต๊ะประจำตัวโรงพยาบาล ใส่เสื้อกาวน์

ทั้งคู่อยู่คนละห้องกัน

ฉากนี้จะไม่มีการพูด บทสนทนาของแลร์กับแดนจะถูกฉายขึ้นจอพร้อมกับจังหวะที่พิมพ์คุยกัน

แดน โทล ๑

แลร์ hi

แดน เป็นไง

แลร์ ok

แดน ออปปอยมัย

แลร์ ครั้งแรก

แดน ยังซิง ยินดีต้อนรับ ชื่อไร

แลร์ แลร์ คุณล่ะ?

แดนคิด

แดน แอนนา

แลร์ หัวดีแอนนา

แดน ขึ้นชอบ ค

หยุด

แลรี่ ตรงมาก

แดน ก็อยู่ห้อง “LONDON FUCK” อยากเอากันมัย

แลรี่ เอา บรรยายตัวคุณหน่อย

แดน ผมดำ ปากเก่ง นมโต

แลรี่ โตคือแคไหน

แดน 36DD

แลรี่ กันสวย?

แดน Y

แลรี่ อยากรู้

แดนยิ้ม

แดน ไม่ Y คือ Yes

แลรี่ อ่อ

แดน อยากดูคุณให้สลับ

แลรี่ เอาเลย

แดน มานั่งบนหน้าเราสิ

แลรี่ มาแล้ว

แดน เอากกนแฉะ ๆ ขึ้นไปสวม

หยุด

แลรี่ ok

แดน kยามั้ย

แลรี่ 99

(พูด) เชี่ย

แลรี่ (พิมพ์) 9”

แดน ควักออกมา

แลรี่ล้างเลครูหนึ่ง รูดซิปลง ล้วงมือเข้าไปในกางเกง จู๋ ๆ โทรศัพท์บนโต๊ะดังจนสะดุ้ง

แลรี่ (พูด) แป๊ป

(พิมพ์) แป๊ป

แลรี่รับโทรศัพท์ แดนจุดบุหรี่สูบ

(พูด) ว่า? จุกกายวิภาคของเนื้อเยื่อ? ขยายตัวหรือ? ฟังเหมือนจะหดตัวลงแล้วนะ

แลรี่วางหู กลับมาคุยแชทต่อ แดนดึงลูกตุ้มนิ้วต้นเล่น

แลรี่ มาแล้ว

แดนมองหน้าจอ

แลรี่ แอนนา

(พูด) เวิร์

(พิมพ์) แอนนา? อยู่ป่าว?

แดน จำ พี่แลรี่ ตอนชักกว่าวนี่ถึงไร

แลรี่คิด

แลรี่ พวกแฟนเก่า

แดน แฟนปจบไม่มีหรือ?

แลรี่ ไม่

แดนยิ้ม

แดน เล่าหน่อย ภาพกับสาว ๆ แฟนเก่า

แลรี่ ห้องโรงแรม...แฟนเก่าหลายคนมัดผม...ยั่ว...ไม่ยอมให้แตก หกคนแย่งกันอม เลียตุตตุต

ไซ่ ฯลฯ

แดน ซาบสุลต่านหกหี?

แลรี่หัวเราะ

แลรี่ แอนนา เวลาเบ็ดนี่ถึงไร

แดนนิ่งคิด

แดน คนแปลกหน้า

แลรี่ เล่าหน่อย...

แดน ทุกคนยืนเรียงคิว ชั้นหิวเซ็กซ์พร้อมเอา เสียบกันมาทุกรู ที่เหลือใส่มือให้ชั้นซัก

แลรี่ แล้ว?

แดน แล้วก็แตกใส่ปาก ตูด นม ที ผม

แลรี่ (พูด) แม่เว้ย

โทรศัพท์แลรี่ดัง แลรี่ยกหูขึ้นวางกลับโดยไม่คุย แล้วยกหูออก

แลรี่ แล้วไงต่อ?

แดน แล้วขั้นก็เสียด้วยความเงียนงาน แบบ ต้องพิมพ์มือเดียนะ...จะเสดแล้ว...

โ้ววว

วว

วว

ฟ้าอามบยบายสย

หยุด แลรี่ไม่ไหวติง จ้องไปที่หน้าจอ

แลรี่ ดีมัย

แดน ไม่

แลรี่สายหน้า

แลรี่ ซ็อคเลย

แดน ขึ้นสวรรค์ก็ต้องซ็อคปะ

แลรี่ เทอมีตัวตนจิงใช่ปะ

หยุด

แดน มาเจอสิ

หยุดครูหนึ่ง

แลรี่ จิงอะ

แดน y

แลรี่ เมื่อไหร่

แดน ตอนนี้

แลรี่ ไปไม่ได้ เป็นหมอต้องราวด์วอร์ด

แดนยิ้ม แลรี่พลิกดูสมุดจดตารางเวลา

แดน อย่าป้อด ชีวิตไม่เสีงก็ตายเปล่า ความเจี้ยนไม่เข้าไคออกไคร เยตสนุกต้องคน

แปลกหน้า เราใช้ชีวิตคนเดวเหมือนในฝัน เราจะทำให้เทอแตกเหมือนเขื่อนแตกเลย

แลรี่ พรงนี้บ้ายโมง ที่ไหนดี

แดนคิด

แดน อะควอเรียมสวนสัตว์ลอนดอน แล้วต่อโรงแรม

แลรี่ จะรู้ได้ไงว่าเป็นผม

แดน ใส่เสื้อกาวน์มา

แลรี่ ?

แดน หมอ + เสื้อกาวน์ = horn 4 me

แลรี่ !

แดน นี่ๆหลาบ เลิฟๆ...

แลรี่ ?

แดน (@)

|

\|

∕|

|

|

แลรี่ แต่ง ๆ เจอกันอควอเรียม บาย ๆ แอนนา

แดน บาย ๆ แลรี่ จุฟฟฟ

แลรี่ จุฟฟฟ

ทั้งคู่มองจอคอมพิวเตอร์

ไฟมีด

ฉากสี่

อะควอเรียม

บ่าย มกราคม (วันถัดมา)

แอนน่านั่งอยู่ที่ม้านั่งคนเดียว ในมือถือกล้องอยู่ มองดูปลาสลับกับไกด์บุ๊กไปพลาง

แลรี่เข้ามา เห็นแอนนา แอบดูอยู่สักระยะแล้วยิ้ม

แอนนาเห็นแลรี่ พยักหน้าให้เป็นเชิงว่ารับรู้ว่าอยู่ตรงนั้น

แลรี่ แอนนา?

แอนนา ...ค่ะ...?

แลรี่ปลดกระดุมเสื้อโค้ทเปิดให้เห็นเสื้อกาวน์ขาว

แลรี่ ผมใส่ “เสื้อกาวน์”

แอนนาแต่่มองดู

แอนนา ค่ะคุณใส่เสื้อกาวน์

แลรี่ “เสื้อกาวน์ขาว”

แอนนา เห็นแล้วค่ะ...

แลรี่ ผมแลรี่ (พูดอย่างลามก) “คุณหมอ”

หยุด

แอนนา หวัดดีค่ะคุณหมอแลรี่

แลรี่ จะเรียกว่า... ”ท่านสุลต่าน” ก็ได้

แลรี่ ไช้ “เอากกนแฉะ ๆ ซึ้นไปสวม” “มานั่งบนหน้าสิ” “ต้องพิมพ์มือเดี๋ยวนะ...จะเสดแล้ว”

แอนนายิม

แลรี่ ทำไมายังพูดยั้งเหมือนผมเป็นโรคจิต

แอนนา ซึ้นว่า...คุณคงโดนเพื่อนหอมแก้มแล้วละคะ

หยุดครู่หนึ่ง

แลรี่ ผมขอโทษจริง ๆ ครับ

แลรี่ออกไป แอนนาหัวเราะเบา ๆ แลรี่กลับเข้ามา

แลรี่ ไม่ เราคุยกันใเน็ต แต่พอคุณเจอหน้าผมคุณก็ไม่...ช่างเถอะ ผมไม่โกรธหรอก

แอนนา แล้วทำไมคุณดูโกรธละคะ

แลรี่ เปล่า ผมแค่หงุดหงิด

แอนนา ซึ้นไม่มีคอมพิวเตอร์ด้วยซ้ำ ซึ้นเป็นช่างภาพ

แลรี่นั่งคิด

แลรี่ เมื่อวานช่วง 5.45 ถึงหกโมง คุณอยู่ที่ไหน

แอนนา อยู่ร้านกาแฟกับ...คนรู้จัก

แลรี่ ชื่อ?

แอนนา อลิซ แอร์ส

แลรี่ คุณชู้ระอะไรกันครับ

- แอนนา (ขำ) ตูระเรื่องภาพถ่าย แล้วช่วงนั้นคุณอยู่ที่ไหนคะ
- แลรี่ ออนไลน์คุยกับคุณไง
- แอนนา ไม่ใช่ค่ะ
- แลรี่ ผมคุยกับใครซักคนล่ะ
- แอนนา (เพ็งเข้ใจ) ที่สวมรอยเป็นฉัน
คุณคุยกับแดเนียล วูล์ฟ
- แลรี่ ใครนะครับ
- แอนนา แฟนอลิซนะค่ะ เมื่อวานอลิซเล่าว่าแฟนเค้าชอบเข้าไปป่วนในเน็ต เป็นเค้าแหละ
- แลรี่ ไม่ครับ ผมคุยอยู่กับผู้หญิง
- แอนนา รู้ได้ไงคะ
- แลรี่ เพราะว่า...เชื่อผมสิ เค้าเป็นผู้หญิง ผมนี่อย่าง... เค้าเป็นผู้หญิง
- แอนนา ไม่ใช่ค่ะ
- แลรี่ ไม่ใช่สินะ
- แอนนา ไม่ใช่ค่ะ
- แลรี่ เย็ดแม่งเอ๊ย โทษทีครับ
- แอนนา ขึ้นโตแล้วค่ะ เย็ดแม่งได้เต็มที
- แลรี่ ขอบคุณครับ แล้วคือ ไอ้อ... “ผู้ชายคนนี้”
- แอนนา แดเนียล วูล์ฟ

แลรี่ คุณไปรู้จักมันได้ไงครับ

แอนนา ก็ไม่เชิงว่ารู้จักหรอกค่ะ แค่ถ่ายรูปเค้าลงหนังสือที่เค้าเขียน

แลรี่ ขอให้แม่งลุ่มจม

แอนนา ก็ใกล้แล้วละค่ะ

แลรี่ สวรรค์ยังมีตา หนังสือชื่ออะไรครับ

แอนนา *(ยิ้ม)* “ดี อะควอเรียม”

แลรี่ โคตรชั่ว โฆษณาแฝงอีก ทำไมครับ ทำไมมันต้องสวมรอยเป็นคุณด้วย

แอนนา เค้าชอบขึ้น

แลรี่ แสดงความรักได้ตลกมาก แค่อส่งดอกไม้ให้คุณไม่ได้รีไร

แลรี่ล้วงเอาดอกกุหลาบสภาพโทรมๆ ออกมาจากกระเป๋าเสื้อโค้ท ยื่นให้แอนนา

นี่ครับ

แอนนา ...ขอบคุณค่ะ...

แอนนามองดูกุหลาบแล้วเหลือบขึ้นมองแลรี่

โลกออนไลน์นี่ก็ตื๊นะคะ

แลรี่ อ้อใช่ครับ

แอนนา ศักยภาพของการเชื่อมต่อกันทั่วโลกทั้งใบ สื่อที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

แลรี่ จริงครับ

แอนนา ผู้ชายสองคนมาทำอะไรกัน在这儿

แลรี่ มันทำคนเดียวครับ
 แต่ผมยอมรับอย่างนึง แม่งเขียนเก่งมาก

มองดูแอนนา

มันรักคุณเธอ

แอนนา ไม่รู้สิคะ ไม่หรอก

แลรี่ แล้วคุณรักมันมั๊ย

แอนนา ชั้นแทบไม่รู้จักเค้าเลย ไม่ค่ะ

แลรี่ แต่คุณก็แบบ...สนใจมันหน่อย ๆ

แอนนา ชั้นว่าเค้า...น่าสนใจ

หยุด

แลรี่ แล้วคุณมาทำอะไรที่นี่ครับ

หยุด

แอนนา มาดูปลาค่ะ

แอนนาหันหน้าหนี

แลรี่ (นุ่มนวล) คุณเป็นอะไรี่เปล่าครับ

แอนนาพยักหน้า

เล่าให้ผมฟังได้นะ...

แอนนา เพราะคุณเป็นหมอเธอ

แลรี่ เพราะผมอยู่กับคุณตรงนี้

แอนนาหันหาแลรี่

อนุญาตให้ร้องไห้ได้ครับ

แอนนา ชั้นไม่อนุญาต แต่ยังไงก็ขอบคุณค่ะ

แลรี่ ผมนี่ดังมากเรื่องให้กำลังใจคนไข้

แอนนายกกล้องขึ้นมาเล็ง แลรี่ยกมือปิดหน้าตัวเอง

แลรี่ อ้อครับ ผมถ่ายรูปลูกออกมาหน้าเหมือนโจรทุกที

แอนนา ขอนะคะ วันนี้วันเกิดชั้น

แลรี่ (ลดมือลง) จริงเหรอครับ

แอนนาถ่ายรูป

แอนนา ค่ะ (อย่างน่าสงสาร) จริง

ทั้งคู่มองหน้ากัน

แลรี่ แอปเปิ้ลเบิร์ธเดย์ครับ

ไฟมีด

ฉากห้า

แกลเลอร์รี

เวลาเย็น เดือนมิถุนายน (ห้าเดือนต่อมา)

อลิซกำลังยืนมองรูปของตัวเอง เธอถือขวดเบียร์และใส่เครสตีดำ

แดนถือแก้วไวน์ ใส่สูทสีดำนอน ๆ เขาจ้องมองอลิซที่กำลังยืนดูรูปอยู่

แดน ชนแก้วหน่อย

เธอหันมา ทั้งคู่ดื่ม แดนชื่นชมรูป

ในบรรดารูปปลอม ๆ พวกนี้ เธอดูดีที่สุดแล้ว เธอดูสวยมาก

อลิซ ชั้นอยู่ตรงนี้

แดนหันมามองอลิซแล้วยิ้ม

วันนี้มีผู้ชายเข้ามาที่คาเฟ่แล้วพูดว่า “เฮ้ พนักงาน จะทำมัยงานนะ ยืนรออะไร”

แดน เพี้ยนมาก

อลิซ ชั้นเลยบอกว่า “ก็ยืนรอให้ผู้ชายมาเล่นคำเหี้ย ๆ แบบนี้นะแหละ”

แดน (ยิ้ม) แล้วเค้าทำยังไง

อลิซ เค้าขอชาหนึ่งถ้วยใส่น้ำตาล 2 ก้อน

อลิซมองเขา

ชั้นก็กำลังยืนรอเธอ

แดน ให้ทำอะไร

อลิซ (อย่างนึ่มนวล) ทิ้งชั้น

แดน (ดูกังวล) ผมจะไม่ทิ้งเธอ ผมรักเธอมากนะ นีมันอะไรกัน

อลิซ ให้ชั้นไปด้วยเถอะนะ....

แดนหันหน้าหนี

 ชั้นอยากจะไปอยู่ที่นั่นเพื่อเธอ เธออายุเหรอ

แดน ไม่ใช่อยู่แล้ว ผมบอกไปแล้วไงว่าผมอยากอยู่คนเดียว

อลิซ ทำไม

แดน ไปไว้อาลัย...ไปใช้ความคิด

อลิซ ชั้นรักเธอ ทำไมเธอไม่ยอม

แดน แค่เสาร์-อาทิตย์นี่เอง

อลิซ ทำไมไม่ยอมให้ชั้นรักเธอ

เจียบ

 เราไม่เคยไปนอกเมืองด้วยกันเลย

แดน ก็...เดี๋ยวก็ได้ไป

แดนหันหนี คิ้ม เขามองออกไปนอกเวทีแล้วยิ้มกับสิ่งที่เห็น

 แฮร์รี่มา...ทำหน้าที่โกรธเป็นเจ้าของทีมเลย

 เค้าอยากให้ผมกลับไปเขียนข่าวมรณกรรม...บอกว่าพวกเค้าคิดถึงผม

อลิซ น่าสงสาร เธอก็รู้ว่าเค้าหลงรักเธอ

แดน เปล่า ไม่ใช่

แดนมองกลับไปนอกเวที

 จริงหรือ

อลิซ (ยิ้ม) ใช่ เธออยากกลับไปไหม

แดน ตอนนี้เราจนมาก....

อลิซ แล้วงานเขียนเธอล่ะ

แดนยกไหล่

แดน งั้น...เดี๋ยวผมจะไปพักแล้วก็ลาแอนนาแล้วก็จะขึ้นแท็กซี่ไปที่สถานีนะ รักนะเจ้าตัวแสบ

แดนจูบหน้าผากเธอ

อลิซ (อย่างแผ่วเบา) จูบปากชั้นสิ....

แดน โทษที

แดนจูบปากเธอ

 ถึงแล้วผมจะโทรหาทันทีนะ

แดนออกไป พร้อม ๆ กับที่แลรี่เดินเข้ามา พวกเขาเกือบชนกัน แลรี่หันไปมองแดน

อลิซจุดบุหรี่ ใช้ขวดเบียร์เป็นที่เชิยบุหรี

แลรี่ใส่สูทและเสื้อแจ็คเก็ตแคชเมียร์สีดำแบบมีปก

เขาถือขวดไวน์และแก้ว

อลิซมองดูเขาอย่างสนใจ

แลรี่ หวัดดีครับ

อลิซ คุณเป็นพนักงานหรือ

แลรี่ เปล่าครับ ผมผู้สื่อข่าวมาจากพวกที่แต่งตัวแว็บๆ พูดเป็นต้อยหอยแฉวนุ่น

แลรี่มองรูปภาพถ่ายและดูใบรายการราคาภาพในมือ

และ....คุณก็คือ.... “หญิงสาว, ลอนดอน”

แพงซะด้วย คุณชอบมั๊ย

อลิซ ไม่

แลรี่ อืม คุณควรชอบนะ ตอนนั้นอะไรทำคุณเสียใจขนาดนั้น

อลิซอืม

(ชี้ไปที่รูป) โดยรวมแล้วคุณคิดว่าไง

อลิซ คุณอยากจะพูดเรื่องศิลปะหรือ

แลรี่ ผมรู้ว่ามันหายากที่จะมาวิจารณ์ “ผลงาน” ในวันเปิดตัว “ผลงาน”

แต่มันก็ต้องมีใครบางคนทำอย่างนี้บ้าง เอาจริง ๆ คุณว่ายังไง

อลิซ มันโกหก

มันเป็นรูปของคนแปลกหน้าที่โสกเศร้าที่ถูกถ่ายให้สวยแล้วพวกคนรวยเหี้ยๆ

ที่รักงานศิลปะก็บอกว่ามันสวยงามเพราะพวกเค้าอยากจะเห็นแบบนี้

คนในรูปนะมันเศร้าแล้วก็เหงาแต่รูปพวกนี้ก็กลับทำให้ดูเหมือนโลกนี้มันสวยงาม

งานนี้มันก็ช่วยทำให้พวกเค้ามั่นใจแบบนี้

มันก็เลยเป็นเรื่องโกหกและทุกคนก็ชอบการโกหกแหกตาพวกนี้

แลรี่ ผมเป็นแฟนของคนโกหกแหกตาพวกนี้ครับ

อลิซ เวร

แลรี่ แลรี่ครับ

อลิซ อลิซ

นิง อลิซขยับเข้าไปใกล้เขา

 งั้น...คุณก็เป็นแฟนของแอนนา?

แลรี่ เจ้าหญิงก็จูบกันได้นะ

อลิซ คุณคบกับเค้ามานานแค่ไหนแล้ว

แลรี่ สี่เดือน เป็นช่วง “ข้าวใหม่ปลามัน”

 กำลังหวานชื่น เรื่องแย ๆ ของผมกลายเป็นเรื่องตลกสำหรับเขา...

เขาชำเลื่องมองอลิซ

 คุณไม่ควรสูบบุหรี่นะ

อลิซ อย่าเสือกน่า

แลรี่ ผมเป็นหมอ ผมก็เลยต้องพูดแบบนี้

อลิซนี่ก็ขึ้นได้ว่าเคยเจอเขาที่ไหน เธอยืนของบุหรี่ยี่ห้อ

อลิซ เอามั้ย

แลรี่ ไม

อลิซยังคงยื่นให้

เอา ไม แม่งเอ๊ย เอา ไม ผมเลิกแล้ว

แลรี่มองดูเธอสบุหรี

ความสุขและการทำร้ายตัวเอง เป็นยาพิษที่ดีที่สุด

อลิซยิ้มให้เขาอย่างกวนๆ

แอนนาบอกว่าหนุ่มของคุณเค้าเขียนหนังสือ ตี๋มัย

อลิซ แนนอน

แลรี่ มันเกี่ยวกับคุณนี่ไซ่มัย

อลิซ บางส่วนของชั้น

แลรี่ เทรอ แล้วอะไรที่เขาไม่ได้ใส่เข้าไปละ

นิง

อลิซ ความจริง

นิง

แลรี่ แล้วหนุ่มของคุณเขาอยู่ที่นี่หรือเปล่า

อลิซ อืม คอยอยู่กับสาวของคุณไง

แลรี่มองออกไปนอกเวที คิดนิตนิงแล้วหันกลับไปหาอลิซ

แลรี่ งั้น...คุณก็เป็นนักเต้นเปลื้องผ้า?

อลิซ (ทำท่าเจ้าชู้) ซ่าย...แล้ว?

แลรี่เห็นแผลเป็นที่ขาของเธอ

แลรี่ ถามได้มัยว่าได้แผลนั้นมาอย่างไร

นิง

อลิซ คุณเคยถามชั้นแล้ว

แลรี่ เมื่อไหร่

อลิซ สองปีครึ่ง ที่โรงพยาบาล คุณมาดูขาให้ชั้น

แลรี่ คุณจำผมได้ยังไง

อลิซ มันเป็นวันที่น่าจดจำ

คุณไม่ได้อยากจะหยุดดู แต่คุณก็หยุด ตอนนั้นคุณออกเวรแล้ว กำลังจะไปดูดูบุหรี
คุณให้บุหรีชั้นด้วย

แลรี่ อืม ตอนนีผมไม่สูบแล้ว คุณก็ควรเลิกได้แล้ว

อลิซ แต่คุณเคยสูบ แอบสูบด้วย

แลรี่ ใช่ ที่สวนเล็ก ๆ ใกล้โรงพยาบาล

อลิซ สวนโพสท์แมนหะรอ

แลรี่ ใช่

อลิซยกขวดไวน์ของแลรี่ขึ้นมาดื่มอีกหนึ่ง

แล้ว...แผลเป็นล่ะ

- อลิซ พวกมาเพียทำขาชั้นหัก
- แลรี่ *(ไม่เชื่อ)* จริงหรือ
- อลิซ จริง
- แลรี่ ไม่เหมือนรอยขาหัก....
- อลิซ แล้วเหมือนอะไร
- แลรี่ เหมือนถูกอะไรกรีด *(ไม่แน่ใจ)* น่าจะเป็นมีด...
- อลิซ ตอนชั้นแปดขวบ...ขาชั้นถูกเหล็กเสียบตอนที่รถพ่วงกับแม่คว่ำ...แล้วเค้าก็ตายกันหมด
พอใจรึยัง
- แลรี่ ผมขอโทษ ผมไม่ควรถาม ตอนนี้ผมไม่ได้ทำงานอยู่
- อลิซมองดูเขา
- อลิซ ดีมั๊ยที่เป็นคนดี
- แลรี่ ผมไม่ใช่คนดี
- แลรี่มองดูเธอ เขาขยับเข้าไปใกล้
- แล้วคุณล่ะ
- แลรี่หยิกแก้มเธอเบา ๆ เธอไม่ว่าอะไร
- แลรี่ ฟรุ้งนี้ผมจะเริ่มรับคนใช้ส่วนตัว บอกผมทีสิว่าผมไม่ได้กำลังขายอุดมการณ์
- อลิซ คุณไม่ได้ขายอุดมการณ์
- แลรี่ ขอขอบคุณ เทคแคร์นะครับ

อลิซ แน่นอน คุณก็เหมือนกัน

อลิซเดินจากไป แลรี่ยื่นมองเธอ

แลรี่เดินออกไป ในขณะที่แดนเดินเข้ามาอีกทาง เขาดูนาฬิกาแล้วรออย่างกระวนกระวาย

แอนนาเดินเข้ามา หยุด เขามองหน้ากัน

แอนนา ชั้นคุยนานไม่ได้

แดน ต้องคอยคะ ข้าไปทั่วสินะครับ

แอนนา ใช่ ชั้นไม่ชอบเลย

แดน แต่คุณทำได้ดีนะ

สรุปเค้าเป็นหมอโรคผิวหนัง คุณจะหาอะไรน่าเบื่อกว่านี้ได้อีกไหม

แอนนา คนเขียนข่าวมรดกกรรมเป็นไง

แดน เรียกว่านักเขียนตกอับดีกว่า

แอนนา เสียใจเรื่องหนังสือของคุณด้วยนะ

แดน ขอบคุณ ผมโทษชื่อเรื่องนะ

แอนนา (ยิ้ม) ชั้นว่าโทษพวกนักวิจารณ์ดีกว่า คุณควรเขียนอีกเล่มนะ

แดน ทำไมคนล้มเหลวมันไม่มีเสน่ห์เอาซะเลย

แอนนา อย่าเรียกว่าล้มเหลวสิ

แดน เขามองกันอย่างนั้น ก็ต้องเป็นอย่างนั้น น่าสมเพศที่ผมยังต้องการคำชม นักเขียนจริง ๆ ต้องอยู่เหนือเรื่องพวกนี้

- แอนนา ไร้สาระ
- แดน คุณเคยโดนวิจารณ์แยะ ๆ ไหมล่ะ ถ้าไม่เคยก็เสียบไปเลย
 คุณกับคุณหมอละรีเรื่องภาพถ่ายมัย เขาชอบงานของแมน เร หรือว่าคาร์ชละ
 เดียวคุณก็จะเบื่อเขา
- แอนนา ไม่หรอก --ที่จริงเขาก็ไม่น่าเบื่อนะ
- แดน (โกรธเคือง) ไม่อยากเชื่อเลยว่าผมเป็นคนทำให้มันเป็นเรื่องขึ้นมา
 คุณไปทำอะไรที่อะควอเรียมอะ? คิดถึงผมหรือ
- แอนนา เปล่า อลิซเป็นไงบ้าง
- แดน สบายดี คุณรักเค้าหรือ
- แอนนา ใช่ รักมาก
- หยุด
- แดน (โวยวาย) คุณจะไม่แต่งงานกับเค้าใช่ไหม
- แอนนา อาจจะ
- แดน ไม่ แต่งกับผม มีลูก มีทุกอย่าง คุณไม่ยอมมีลูกกับเค้า
 ตัวตลกจิ๋วใส่เสื้อกาวนเรียงกันสามคน อย่าแต่งกับเค้า แต่งกับผม
 แก่ไปกับผม..ตายไปกับผม....ใส่คาร์ดิแกนเก่า ๆ เดินไปตามหาดบอร์นเมาธ์
แต่งงานกับผมนะ
- แอนนา (ยิ้ม) ชั้นไม่รู้จักคุณ

แดน คุณฐ์

ผมจะไม่มีทางรู้สึกกับคุณแบบนี้ถ้าคุณไม่รู้สึกเหมือนกัน แอนนา *เรารักกัน--*

มันไม่ใช่ความผิดของเรา เลิกทำเค้าเสียเวลาได้แล้ว

แอนนา ชั้นไม่ได้เจอคุณมาปีนึงแล้วนะ

แดนนา คุณเจอ

แอนนา ก็เพราะคุณมาคอยแอบมองชั้นอยู่แถวสตูดิโอ

แดน ผมไม่ได้แอบมอง ...ผม...เฝ้ามอง

แล้วพอผมไม่อยู่ตรงนั้น คุณก็มองหาผม

แอนนา ถ้าคุณไม่อยู่ตรงนั้น คุณจะรู้ได้อย่างไร

แดน เพราะผมอยู่ตรงนั้น...เฝ้ามองคุณอยู่ไกล ๆ

อ้อ ผมชอบงานคุณนะ สะเทือนใจดี

แอนนา (*ประชด*) ชอบคุณนะ

แดน (*ชี้ไปที่กระเป๋าเดินทาง*) ผมรู้ว่ามันไม่ใช่เวลาที่ “เหมาะ” แต่ผมกำลังจะไปงานศพพ่อ

ไปกับผมนะ

แอนนา พ่อคุณเสียเธอ

แดน ไม่เป็นไรหรอก ผมเกลียดเค้า—เปล่า ไม่ได้เกลียด--ผมไม่ได้แคร์ ผมแคร์เรื่องนี้

ไปกับผมนะ ใช้เวลาสุดสัปดาห์กับผมแล้วค่อยตัดสินใจแล้วคุณค่อยตัดสินใจ

แอนนา ชั้นไม่อยากไปงานศพพ่อคุณ ไม่มีอะไรที่ชั้นต้อง...ตัดสินใจ

แล้วเรื่องอลิซล่ะ

แดน เค้าไม่ตายหรอก

ผมเป็นพ่อให้เค้าต่อไปไม่ไหวแล้ว

แอนนา คุณอยากจะคิดว่าหมอนั่นคือ... “คนที่ใช่”... มันไม่จริง คุณกลัวสิ่งนี้

แอนนา มันไม่มี “สิ่งนี้” ชั้นรักเค้า

แดน ทำไม

แอนนา มีเหตุผลมากมาย

แดน บอกมาหนึ่งอย่างสิ

แอนนา เค้าจิตใจดี

แดน (รุนแรง) อย่ามาพูดเรื่อง “จิตใจดี” “จิตใจดี” มันน่าเบื่อ

“จิตใจดี” จะทำให้คุณแห้งตาย อลิซก็ “จิตใจดี” ขนาดผมยังเป็น “จิตใจดี” เลย

ใครแม่งก็ จิตใจดี กันทั้งนั้นแหละ

(อ่อนโยน) ผมอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีคุณ

แอนนา ได้สิ...คุณอยู่ได้

หยุด

แดน นี่มันไม่ใช่ผม ผมไม่เป็นแบบนี้

มีแต่คำพูดเก่า ๆ ไม่มีคำใหม่ ๆ ...ผมรักคุณ

หยุด

แอนนา ไม่จริง

แดน ไม่...มันจริง ผมต้องการคุณ

ผมคิดอะไรไม่ได้ ทำงานไม่ได้ หายใจไม่ออก

เราทั้งคู่กำลังจะตาย

ขอร้อง...ช่วยผมด้วย

มองผม

แอนนามองแดน

บอกผมสิว่าคุณไม่ได้รักผม

หยุด

แอนนา ฉันไม่ได้รักคุณ

หยุด

แดน คุณโกหก

มาเจอผมอาทิตย์หน้า...นะครับแอนนา...ผมขอร้อง...ผมเป็นคนแปลกหน้าของคุณไง...

กระโจนไปกับผม

เงิบ ทั้งคู่อยู่ใกล้กัน แลรี่เดินเข้ามา เขามองมาที่ทั้งคู่ แดนหันไปเห็น เขาเดินออกไป

แอนนา กระเป่าคุณ

แดนเดินกลับมา หยิบกระเป่าและเดินออก

หยุด

แลรี่ หวัดดี...คนแปลกหน้า

แอนนา หวัดดี

แลรี่ คุยเรื่องจริงจังกันเหรออ

หยุด

แอนนา พ่อเค้าเสีย คุณแอบมองอยู่เหรออ

แลรี่ สังเกตการณ์อย่างรักใคร่—ด้วยกล้องส่องทางไกล

เขาจูบแอนนา

เขาสูงกว่าในรูปนะ

แอนนา มันเป็นรูปครึ่งตัว

แลรี่ ผมรู้ แต่ดูจากหัวแล้วคิดว่าเขาจะเตี้ยไง..แต่ปรากฏว่าหัวเขามันหลอกหลวง

แอนนา หลอกหลวง?

แลรี่ ใช่ เพราะจริง ๆ แล้วเขาตัวยาว แม่งยาวเป็นเส้นด้ายเลย

แอนนาหัวเราะ

แลรี่ ผมชนะเค้าแน่

แอนนา อะไรนะ?

แลรี่ ถ้าต้องสู้กัน ผมชนะแน่ (*แอนนายิ้ม*) คุณได้บอกรีเปเล่าว่าเราเรียกเค้าว่า “คิวิปิด”

แอนนา เปล่า มันเป็นเรื่องตลกของเรา

แอนนาจับเสวิต์เตอร์แลรี่ และดึงเขามาใกล้

แลรี่ ผมไม่เคยใส่แคชเมียร์มาก่อน ขอขอบคุณนะ ผมรู้สึกเหมือนเป็นซินเดอเรลล่าเลย

แอนนา (ยิ้มหวาน) คุณนี่บ้านนอกจริง ๆ

แลรี่ คุณก็รักนี่ (เขากอดเธอ)

ผมคุยกับสาวน้อยอลิซด้วยนะ

แอนนา ชอบมั๊ย

แลรี่ แนนอน แต่ไม่เท่าคุณ

แอนนา ทำไมล่ะ

แลรี่ คุณเป็นผู้หญิง...เค้าเป็นสาวน้อย

เค้าดูสวยใส ๆ แต่จริง ๆ แล้ว...มีอะไรแอบซ่อน

แอนนา ชั้นว่าเค้าดูเปิดเผยออก

แลรี่ เค้าต้องการให้คนเห็นแบบนี้

อย่าลืมสิว่าคุณกำลังอยู่กับแพทย์ผู้สังเกตการณ์ประจำงานนี้นะ

แอนนา จุ้นเหรอ

แลรี่ ครับผม

แอนนา คุณเหมือนแมวมากกว่านะ รู้รีเปล่าว่าหยุดเลียตัวเองบ้างก็ได้

หยุด แอนนาหันไปหาเขา

แลรี่ (อย่างเรียบเฉย) นี่เป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดคุณเคยพูดกับผมเลย

แอนนา แลรี่ ชั้นขอโทษ ชั้นพูดไม่ได้เลย มันแค่...ครอบครัวชั้นอยู่นี่แล้วก็เพื่อน ๆ
...ชั้นไม่มีข้อแก้ตัว ชั้นขอโทษนะ

หยุด

แลรี่ ช่างเถอะ ผมรู้ว่าคุณหมายความว่ายังไง ผมไม่ตะปบคุณละ

แอนนาจูบเขา

ผมเจอพ่อคุณแล้วนะ...

แอนนา ชั้นรู้แล้ว พ่อพูดด้วยว่า “พ่อชอบเค้า” พ่อไม่เคยพูดแบบนี้...ถึงใครมาก่อน
บ้านชั้นชอบคุณกันหมด แม่เลี้ยงชั้นบอกว่าคุณมากดูดีมาก “มือสวย” เค้าบอกว่า
“นี่ถึงตอนที่เค้าเอามือไปเย็บแผลนะ คงดูอ่อนโยนมาก”

แลรี่ งั้นพวกเค้าไม่คิดว่าผมด้อยกว่าคุณใช่ไหม

แอนนา ไม่ คุณไม่ด้อยกว่าชั้น..คุณก็เป็นคุณ คุณดีมาก ๆ

แลรี่โอบแอนนา

แลรี่ คุณชอบครอบครัวผมมั้ย พวกเค้ารักคุณนะ

แอนนา แม่คุณ...หน้าตาใจดีมาก

ทั้งคู่มองหน้ากัน

ไฟมืด

ฉากหก

ภายใน

เที่ยงคืน เดือนมิถุนายน (หนึ่งปีต่อมา)

แอนนา นั่งอยู่ที่เก้าอี้โซฟายาว

อลิชนอนขดอยู่ที่โซฟาตัวเล็ก ๆ เธอใส่ชุดนอนลายทาง

มีแอปเปิ้ลสีแดงที่กินไปแล้วครึ่งหนึ่งวางอยู่ข้าง ๆ

ทั้งคู่อยู่กันคนละห้อง

แดนเข้ามา เขาลือกระเป่าเอกสารสีน้ำตาลที่เห็นในฉาก 1 เขามองดูอลิซ ลักพักเธอก็ตื่นขึ้น

อลิซ ไปไหนมา

อะไร?

แดน ทำงาน แล้วก็ไปกินเหล้าต่อกับแฮร์รี่ ไม่เคยจบที่แก้วเดียวเลยเวลาไปกับแฮร์รี่

อลิซ กินไรมายัง ทำแซนวิชไว้ ไม่มีขอบ

แดน ผมไม่หิว

หยุด

อลิซ อะไร?

นิง

แดน

มันเจ็บแน่ ๆ

ผมไปอยู่กับแอนนา

ผมรักเค้า เราเจอกันมาป็นิ่งแล้ว

เจียบ อลิซลุกขึ้น แล้วเดินออกไปอย่างช้า ๆ

อีกข้างหนึ่งของเวที แลรี่เดินเข้ามา เขามีกระเป๋าเดินทาง และถุงดิวตี้ฟรี

แลรี่

(กับแอนนา) อย่าขยับ

ผมอยากจะจดจำโมเมนต์นี้ตลอดไป

ครั้งแรกที่ก้าวเข้าประตูบ้านหลังจากทริปต่างประเทศ แล้วมีภรรยามารับ

โมเมนต์ที่ผมได้เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว (แลรี่ จูบแอนนา)

ขอบคุณที่มาอยู่รอรับผมนะที่รัก แม่เทพธิดาของผม

ผมคิดถึงคุณ

โอ้ย ผมเหนื่อยจัง

แอนนา

ไม่ได้นอนบนเครื่องเหรอ

แลรี่

ไม่เลย

สาวเยอรมันผมหยิกที่นั่งข้างผมกรนดังอย่างกับเครื่องบินไอพ่น(แลรี่ถอดแจ็กเก็ตออก

แอนนารับไว้) ก็โหมงแล้ว

แอนนา

เที่ยงคืน

- แลรี่ ทุ่มนี่ง
- เวลาแม่งโคตรหลอกวงเลย
- เหมือนผมยังอยู่ 2 ประเทศ หัวสมองเจ็บไปหมด
- แอนนา คุณอยากทานอะไรไหม
- แลรี่ ไม่อะ ผมทานขนมบนเครื่องมาละ อยากอาบน้ำ
- แอนนา ผสมน้ำในอ่างให้ไหม
- แลรี่ ไม่ละ ผมจะอาบแค่ฝักบัว (แลรี่ดึงเสื่อเช็ดออกจากกางเกง และถอดรองเท้าออก)
- คุณโอเครีเปล่า
- แอนนา อืม
- (นี่ง มองหน้ากัน)
- แล้วเป็นไงบ้างเรื่อง...งาน
- แลรี่ ก็ Dermatological Conferences อะนะ โกลาหลมาก
- (แลรี่หยิบเหล้าสกอตต์ชออกมาจากถุงดิวตี้ ฟรี ดื่มอีกใหญ่)
- แอนนา แล้วโรงแรมเป็นไง
- แลรี่ มีคนบอกผมว่า พวกคนหน้าตาดี ๆ ที่โรงแรม “The Paramount”
- ตั้งแต่คนเปิดประตู พนักงานทั้งผู้ชาย ผู้หญิง คุณรูรีเปล่า ชายตัวกันหมด
- แอนนา ใคร ๆ ก็รู
- แลรี่ ผมไม่รู้ เอามั้ย?

แลร์รี่ยื่นขวดเหล้าให้ แอนนาดื่มอีกใหญ่

ผมโคตรรักนิวยอร์กเลย เมืองอะไรไม่รู้ “จะเอาอะไรได้หมด” ตื่นตลอด 24 ชั่วโมง

เหมือนไปเที่ยวงาน Mardi Gras ที่ถ่อยสุดๆ ๑

แล้วพอกลับมาถึงฮิวโรว สิ่งแรกที่เจอก็คือ...พรม

พรม แบบอะไรวะ

สนามบินฮิวโรวมันใช้พรมสีเหี้ยอะไรเนี่ย

เค้าคงอยากให้พวกต่างชาติรู้สึกว่าคุณอังกฤษไม่ซีเรียสนะ สบาย ๑

โอ้ย ผมตัวเหม็นจัง

แอนนา คุณเป็นไรรีเปล่า

แลร์รี่ เปล่า คุณคงไม่อยากไปเล่นอะไรสนุก ๑ กันในห้องน้ำใช้ไหม

นึ่ง

แอนนา ฉันทิ้งอาบน้ำเสร็จ

แลร์รี่ งั้นผมก็ต้องอาบคนเดียว ในห้องน้ำ *Elle Decoration*

แอนนา คุณเป็นคนเลือกห้องน้ำ

แลร์รี่ ใช่ และทุกครั้งที่อาบน้ำ ผมก็จะรู้สึกสกปรก เพราะห้องน้ामันสะอาดกว่าผมซะอีก

เวลาส่องกระจก ผมนี้ได้ยินเสียงเลย “มึงแหม่งเป็นใครวะ?”

แอนนา คุณเลือกเอง

แลร์รี่ ก็ไม่ได้แปลว่าผมชอบ เราไม่ควรมี...นี่ (แลร์รี่ชี้สะเปะสะปะไปทั่วห้อง)

แอนนา นี่เป็นความรู้สึกผิดของพวกmiddle classหรือ

นิง

แลรี่ (จริงจัง) เป็นความรู้สึกผิดของworking class (แลรี่มองที่แอนนา)

ทำไมคุณใส่ชุดนี้ล่ะ ถ้าคุณเพิ่งอาบน้ำเสร็จ

นิง

แอนนา ชั้นจะออกไปซื้อนม

แลรี่ อ้อ

แลรี่จะเดินออก หยุด

คุณ โอเครี่ปาว

แอนนา อืม...คุณล่ะ

แลรี่ อืม...

แลรี่ออกไป อลิซเข้ามา เธอสวมโค้ทสีดำและถือเป้เดินทางเหมือนในฉากแรก)

อลิซ ชั้นไปล่ะ

แดน ผมขอโทษ

อลิซ ไม่เข้ากันนะ ขอโทษเรื่องอะไร

นิง

แดน ทุกอย่าง

อลิซ ทำไมเพิ่งมาบอก

นิง

แดน ผมซื้อตลาด

อลิซ เพราะเค้าฉลาดเธอ

แดน เปล่า เพราะ...เค้าไม่ต้องการผม

หยุด

อลิซ พาเค้ามาที่นี่รีเปล่า

แดน ใช่

อลิซ เค้านั่งตรงนี่เธอ

แดน ใช่

นิง

อลิซ เค้าแต่งงานแล้วไม่ใช่เธอ

แดน เค้าเคยหยุดติดต่อกับผม

นิง

อลิซ ใช่ตอนที่เรากลับไปนอกเมืองรีเปล่า ที่เราลองครบรอบ 3 ปี

แดน ใช่

อลิซ อย่างน้อยก็กล้าหันมามองหน้าชั้นหน่อย

แดนหันมามองหน้า

โทรไปหาเค้าใช้มัย ขอร้องให้เค้ากลับมาใช้ใหม่ ตอนที่เธอหายออกไป “เดินเหิน ๆ
คนเดียว” ของเธอ

แดน ใช้

อลิซ เธอมันเลวจริง ๆ

แดน การหลอกลวงกันมันโหดร้าย ผมเลยไม่อยากเสแสร้ง

อลิซ ยังไง...? ทำได้ยังไง? เธอทำแบบนี้กับคนคนหนึ่งได้ยังไง?

เงียบ

แดน ผมไม่รู้

อลิซ คำตอบยังไม่ดีพอนะ ขึ้นไปละ

แดนห้ามไม่ให้ไป

แดน ดึกแล้ว ข้างนอกมันอันตราย

อลิซ แล้วในนี้มันปลอดภัยเหรอ

แดน แล้วของ ๆ เธอละ

อลิซ ชั้นไม่ต้องการ “ของ” อะไรทั้งนั้น

แดน แล้วเธอจะไปไหน

อลิซ ชั้นจะหายไป

แลรี่เดินเข้ามา เพิ่งอาบน้ำเสร็จ สวมเสื้อคลุมอาบน้ำ ยืนกล่อกรองเท้าให้แอนนา

แลรี่ “ท่านสุดท่าน” มีของกำนัลมาฝาก

แอนนาเปิดกล่อง เอารองเท้าออกมา แदनเดินเข้าไปหาอลิซ

อลิซ อย่าเข้ามาใกล้ฉัน

แอนนา (กับแลรี่) สวยจัง ขอขอบคุณค่ะ

แลรี่จูบแอนนา

แลรี่ นี่รู้มั๊ย อลิซก็อยู่ที่โรงแรมพาราเม้าท์นะ

แอนนา ฮะ

แลรี่ เค้ามีโปสการ์ดพนักงานอาร์ตชายที่ลอบบี้ ผมซื้อไปด้วยใบนึง เพิ่มยอดขายให้คุณไง

แลรี่หยิบโปสการ์ดออกมาจากเสื้อโค้ทและอ่านด้านหลังการ์ด

“หญิงสาว, ลอนดอน”

แลรี่ยื่นโปสการ์ดให้แอนนา

แล้ว...ผมก็ไปหาหนังสือคุณที่ The Museum of Modern Art เจอด้วย

แล้วก็มีคนซื้อไปเล่มนึง! ไอนักศึกษาเคราหромแหมม

กำลังยื่นน้ำลายหอมกรุ่นของคุณที่ปกหลัง ไอ่ เสรวอนันชอบคุณมาก

ผมภูมิใจในตัวคุณจริง ๆ คุณได้ใจคนนิวยอร์กไปแล้ว

แอนนา คุณนี่น่ารักจริง ๆ

แลรี่ แล้วอย่าลืมล่ะ

แลรี่ออกไป

อลิซ เปลี่ยนใจเถอะ

ข้อร้อง เปลี่ยนใจนะ

ให้ชั้นเจอเธออีกได้มั๊ย

แดน...ให้ชั้นเจอเธออีกได้มั๊ย

ตอบสิ

แดน ผมเจอเธออีกไม่ได้ ถ้าผมเจอเธอ ผมจะไม่มีทางทิ้งเธอไป

นิง

อลิซ คุณจะทำยังไงถ้าชั้นมีคนอื่น

แดน หឹង

นิง

อลิซ ยังรู้สึกอะไรกับชั้นไหม

แดน รู้สึกสิ

อลิซสายหัว

อลิซ เธอโกหก ชั้นเคยเป็น “เธอ” มาก่อน (*อลิซเริ่มร้องไห้*) กอดชั้นหน่อยได้ไหม
(*แดนกอดอลิซ*) ชั้นทำให้เธอสนุก แต่ชั้นก็ทำให้เธอเบื่อ

แดน ไม่ *ไม่*

อลิซ แต่เธอเคยรักชั้นใช่ไหม

แดน จะรักตลอดไป เธอเข้ามาเปลี่ยนชีวิตผม ผมเกลียดที่ต้องทำร้ายเธอ

อลิซ แล้วเธอทำทำไม?

แดน เพราะ...ผมเห็นแก่ตัวและผมคิดว่าผมจะมีความสุขกว่าถ้าอยู่กับเค้า

อลิซ ไม่จริง เธอจะคิดถึงฉัน ไม่มีใครรักเธอเท่าฉันอีกแล้ว

แดน ผมรู้

(หยุด)

อลิซ ทำไม แคร์รักถึงไม่พอ

ฉันต้องเป็นคนทิ้งสิ

ฉันสิต้องเป็นคนทิ้งเธอ

ฉันต้องเป็นคนทิ้ง

อลิซจูบแดน แดนจูบกลับ อลิซผละออกมา

ซงซาให้หน่อย... เจ้าตัวแสบ

แดนออก อลิซกับแอนนา นั่งอยู่คนเดียว)

แลรี่เข้ามา ใส่กางเกงและเสื้อแจ็กเก็ตสีดำเหมือนฉาก5

แอนนา แต่งตัวทำไม

แลรี่ ผมคิดว่า คุณอาจจะกำลังจะทิ้งผม ผมเลยไม่อยากใส่เสื้อคลุมนั้นออกไป

ผมนอนกับผู้หญิง ที่นิวยอร์ก

ผู้หญิงชายตัว

ผมขอโทษ

ขออภัย อย่าทิ้งผมนะ

นิง

แอนนา ทำไม

แลรี่ เซ็กซ์ ผมแค่อยากมีเซ็กซ์ ผมใส่ถุงยางนะ

นิง

แอนนา แล้วมัน...ดีไหม (แลรี่อึดอัด)

แลรี่ ...ดี...

แอนนา อีตัวที่ “พาราเม้าท์” เหรอ

แลรี่ เปล่า ที่แถวถนน ...สี่สิบ...สักอย่าง

แอนนา แล้วไปที่ไหนกัน

แลรี่ ห้องเค้า

แอนนา สวยมั๊ย

แลรี่ ไม่สวยเท่าบ้านเรา ผมขอโทษ

หยุด

แอนนา มาบอกฉันทำไม

แลรี่ ผมโกหกคุณไม่ได้

แอนนา ทำไมล่ะ

แลรี่ เพราะผมรักคุณ

หยุด

แอนนา ไม่เป็นไรหรอก

แลรี่ จริงเหรอ? ทำไมล่ะ

แอนนามองที่รองเท้า

แอนนา ให้เพราะรู้สึกผิดเหรอ

แลรี่ ให้เพราะรัก นี่มันแปลก ๆ นะ...

แอนนา ...

แอนนาหันมามองเขา

คุณกำลังจะทิ้งผมเหรอ

แอนนาพยักหน้า

ทำไม

แอนนา แดน

นิง

แลรี่ “คิวิปิด”? เรื่องตลกของเราอะนะ

แอนนา ชั้นรักเค้า

หยุด

แลรี่ คุณเจอกับเค้าเหรอ...

แอนนา ใช่

แลรี่ ตั้งแต่เมื่อไหร่

แอนนา ตั้งแต่วันเปิดต๋วงงานชั้นปีที่แล้ว ชั้นมันน่าขยะแขยง

นึ่ง

แลรี่ คุณสุดยอดมาก...คุณมัน...ฉลาด

มาแต่งงานกับผมทำไม

แอนนา ชั้นเลิกเจอเค้า ชั้นอยากให้เรื่องของเรามันเป็นไปได้

แลรี่ (แซ็งกร้าว) บอกผมทำไมว่าอยากมีลูก

แอนนา เพราะชั้นอยากมี

แลรี่ แล้วตอนนี้คุณก็อยากมีลูกกับมัน

แอนนา ใช่—ชั้นไม่รู้—ชั้นขอโทษ.

หยุด

แลรี่ ทำไม

นึ่ง

แอนนา ชั้นต้องการเค้า

เงียบ

แลรี่ แต่...เรามีความสุข...ไม่ใช่เหรอ

แอนนา ใช่

นึ่ง

แลรี่ คุณจะไปอยู่กับเค้าเหรอ

แอนนา ไช่ คุณจะอยู่ที่นี้ก็ได้ ถ้าคุณอยากอยู่

แลรี่ ผมไม่สนใจทำอะไรกับ “สมบัติ” พวกนี้หรอก

อลิซเดินออกไปพร้อมกระเป๋าเป้

คุณทำแบบนี้ตั้งแต่วันแรกที่เรารู้จักกัน ผมมันก็แค่ความบันเทิงของคุณ

ทำไมคุณไม่บอกผมตั้งแต่วันแรกที่ผมเหยียบเข้าบ้าน

แอนนา ชั้นกลัว

แลรี่ เพราะคุณมันขี้ขลาด ผู้หญิงชั่วเอาแต่ได้

แดนกลับเข้ามาพร้อมถ้วยชา 2 ใบ เขาเห็นอลิซออกไป เขาตามออกไป

คุณแต่งตัวเพราะกลัวโดนผมซ้อมคุณเหรอ (แลรี่ขยับเข้ามาใกล้แอนนาอย่างช้า ๆ)

คิดว่าผมเป็นตัวอะไร

แอนนา ชั้นเคยโดนซ้อมมาก่อน

แลรี่ แต่ไม่ใช่ผม (แลรี่ยื่นค้ำหัวแอนนา) มันเอาเก่งไหม

แอนนา อย่าทำแบบนี้

แลรี่ แค่อตอบมา มันเก่งไหม

นิง

แอนนา ไช่

แลรี่ เก่งกว่าผม?

แอนนา ไม่เหมือนกัน

แลรี่ เก่งกว่าเธอ

แอนนา นุ่มนวลกว่า

แลรี่ แปลว่าอะไร

แอนนา คุณรู้ว่าแปลว่าอะไร

แลรี่ *บอกมา*

แอนนา ไม่

แลรี่ ผมทำเหมือนคุณเป็นกะทรีเธอ

แอนนา บางครั้ง

แลรี่ ทำไมถึงเป็นแบบนี้

เจียบ

แอนนา ชั้นขอโทษ คุณ--

แลรี่ อย่าพูด อย่าเสือกพูดออกมานะว่า “คุณดีเกินไปสำหรับชั้น” ไซ้ ผมดีเกินไป

แต่อย่าพูด

(แลรี่คุกเข่าลงหน้าแอนนา อย่างอ่อนโยน) แอนนา คุณกำลังทำลายชีวิตตัวเอง

คุณจะทิ้งผมไปเพราะคุณคิดว่า你不สมควรที่จะมีความสุข แต่คุณควรแอนนา

คุณควร...*(แลรี่มองแอนนา)*

คุณอาบน้ำเพราะว่าเพิ่งเอากับมันไซ้ใหม่

(แอนนามองเขา เขาเดินหนี)

คุณจะได้ไม่ไ้ดักลิ้นมัน คุณจะได้รู้สึกผิตน้อยลงใช่ไหม

แล้วรู้สึกยังไงล่ะ

แอนนา รู้สึกผิต

(นิ่ง)

แลรี่ คุณเคยรักผมมั๊ย

แอนนา เคย

แลรี่ แม่งเอ๊ย

(เงียบ แลรี่ร้องไห้)

แอนนา...ขอร้อง อย่าทิ้งผมนะ... ขอร้อง (แอนนากอดแลรี่)

อีกฝั่งของเวทีแดนกลับเข้ามานั่งที่โซฟา

เอากันตรงนี้รีเปล่า

แอนนา เปล่า

แลรี่ ทำไมล่ะ (แลรี่ผละออกจากแอนนา อย่างจริงจัง) แคบอกความจริงผมมา

(นิ่ง)

แอนนา โซเรามีอะไรกันที่นี่

แลรี่ ที่ไหน

(นิ่ง)

แอนนา ตรงนี้

แลรี่ บนนี (แลรี่ชี้ที่เก้าอี้โซฟาขาว)

เราเอากันครั้งแรกตรงนี้

คิดถึงผมไหม

เมื่อไร

เอากันตรงนี้เมื่อไหร่

ตอบคำถามสิวะ

(นิง)

แอนนา (กลัว) เมื่อตอนเย็น

(หยุด)

แลรี่ คุณเสร็จไหม

แอนนา ทำแบบนี้ทำไม

แลรี่ เพราะผมอยากรู้

(นิง)

แอนนา (เบาๆ) ไซ้...ชั้นเสร็จ

แลรี่ ก็ครั้ง

แอนนา สอง

แลรี่ ยังไง

แอนนา ตอนแรกเขาใช้ลิ้น แล้วก็เอา

(นึ่ง)

แลรี่ ไครอยู่ตรงไหน

แอนนา (พยายามเข้มแข็ง) ขึ้นอยู่บนก่อน แล้วเค้าก็เอาจากข้างหลัง

แลรี่ แล้วคุณก็เสร็จครั้งที่สอง?

แอนนา ทำไมเรื่องเซ็กซ์มันถึงสำคัญนัก

แลรี่ เพราะกูมันเป็นคนหยาบกระด้างไง

ช่วยตัวเองด้วยไข่ม้อยตอนโดนมันเอา

แอนนา ไข่

แลรี่ ซักว่าวให้มันด้วยไข่ม้อย

แอนนา บางครั้ง

แลรี่ แล้วมันล่ะ

แอนนา เราทำทุกอย่างที่คนเค้าทำกันเวลามีเซ็กซ์

แลรี่ มีความสุขไหมเวลาอมของมัน

แอนนา มี

แลรี่ ชอบของมันหรือ

แอนนา รักเลยแหละ

แลรี่ ชอบที่มันแตกใส่หน้าด้วยไข่ใหม่

แอนนา ไข่

แลรี่ รสชาติเหมือนอะไร

แอนนา เหมือนของคุณ แต่ หวานกว่า

แลรี่ นั่น เยี่ยมมาก ขอขอบคุณ ขอขอบคุณสำหรับความจริงใจ
 ตอนนี้ ไปตายท่าชะอีกะหรี

(ไฟมีด)

องก์ 2

ฉาก 7

แล็ปแดนซ์คลับ

กลางดึก เดือนกันยายน (3เดือนต่อมา)

แลรี่นั่งอยู่ ใส่งูทคูตี

อลิซยืนอยู่ ใส่งูทคูตี สวมวิกผม รองเท้าส้นสูง มีสายรัดถุงน่องอยู่ที่ต้นขา มีเงินเสียบอยู่

พวกเขาอยู่ในห้องส่วนตัว เสียงเพลงดังมาจากไกลๆ

แลรี่จ้องมองเธอ เธอยิ้ม เธอทำดีกับเขา

เงียบ

แลรี่ ผมรักคุณ

หยุด

- อลิซ ขอบคุณค่ะ
- นิง
- แลรี่ ห้องนี้ชื่ออะไร
- อลิซ “The Paradise Suite”
- แลรี่ มีพาราไดส์ สุวิทแบบนี้กี่ห้อง
- อลิซ หกห้อง
- นิง
- แลรี่ ผมต้องจ่ายให้คุณหรือ คุณถึงจะคุยกับผม
- อลิซ ไม่ต้องค่ะ แต่ถ้าคุณอยากจะทิปฉัน ก็แล้วแต่คุณ (เขาหยิบแบงก์พันออกมา อลิซ ยกขาขึ้น เขาเอาเงินสดเข้าไปที่สายรัดถุงน่อง) ขอบคุณค่ะ
- แลรี่ ผมเคยไปที่แบบนี้ในนิวยอร์ก ที่นี่หรูมาก
- กิจกรรมลามกแบบนี้มันมีไว้สำหรับคนมีเงินสินะ—ถูกใจคนอังกฤษมาก
- ถือว่าเป็นพัฒนาการที่ดีนะ ว่ามัย
- อลิซ อังกฤษนำเข้าของที่ดีที่สุดจากอเมริกาเสมอ
- แลรี่ แล้วผมเคยมาที่นี่เมื่อ 20 ปีก่อน มันเคยเป็นคลับถูก
- ๆ...มีเวทีเป็น...(แลรี่นึกไม่ออกเล็กนัย) ทุกอย่างไม่ได้เป็นแบบนี้ (ดื่มเครื่องดื่มอย่างช้า
- ๆ) ยี่สิบปีที่แล้วคุณอายุเท่าไร
- อลิซ 4 ขวบ

แลรี่ โท ตอนที่ผมกำลังมีไฟ เธอยังใส่ผ้าอ้อมอยู่เลย

อลิซ ผ้าอ้อมชั้นลูกเป็นโพนะ (แลรี่หัวเราะ)

แลรี่ หน้าคุณสวยอย่างกับนางฟ้า

อลิซ ขอบคุณค่ะ

นิง

แลรี่ น้องคุณรชาติเป็นไง

อลิซ สวรรค์

นิง

แลรี่ ทำงานนี้มานานแค่ไหนแล้ว

อลิซ สามเดือน

แลรี่ ทันทีหลังจากที่เค้าทิ้งคุณ?

อลิซ ไม่มีใครทิ้งฉัน

นิง แลรี่มองไปรอบ ๆ ห้อง

แลรี่ คินนี่มาห้องนี้รึยัง

อลิซ มาแล้ว

แลรี่ กับใคร

อลิซ คู่รัก ผู้ชายกับผู้หญิง

แลรี่ แล้วคุณทำอะไร

- อลิซ เปลื้องผ้า เต็ม แล้วก็ก้มโค้ง
- แลรี่ คุณทำให้พวกเค้าตื่นตื่นใหม่
- อลิซ คิดว่านะ
- แลรี่ คุณคุยอะไร
- อลิซ นุ่น นี่ นุ่น
- แลรี่ พูดความจริงกับเค้ารึเปล่า
- อลิซ พูด และ ไม่พูด
- แลรี่ คุณพูดความจริงกับผมอยู่รึเปล่า
- อลิซ ใช่
- แลรี่ และไม่ใช่
- อลิซ ชั้นกำลังพูดความจริงกับคุณ
- แลรี่ ทำไม
- อลิซ เพราะคุณต้องการ
- แลรี่ ใช่ ผมต้องการ (แลรี่จ้องเธอ) วิกสวายนะ
- อลิซ ขอบคุณค่ะ
- แลรี่ มันทำให้คุณเกิดอารมณ์ใหม่
- อลิซ บางครั้ง

- แลรี่ โททก คุณบอกว่าคุณเกิดอารมณ์เพราะคุณคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ผมอยากไต่ยืน
คุณคิดว่าผมจะเกิดอารมณ์ ที่มันทำให้คุณเกิดอารมณ์
- อลิซ ความคิดที่ว่าฉันเริ่มแฉะเพราะกำลังเดินเปลือยผ้าให้คนแปลกหน้าดู
ไม่ทำให้คุณเกิดอารมณ์เหรอ
- แลรี่ ถ้าพูดแบบนั้น...ก็ใช่ (อลิซให้เขาดูด้านหลังของเธอ) คุณกำลังอ่อยผมเหรอ
- อลิซ คงงั้น
- แลรี่ เค้านุญาตให้คุณอ่อยผมได้เหรอ
- อลิซ แน่نون
- แลรี่ จริงอะ
- อลิซ ไม่หรอก แต่ฉันแหกกฎหมดแหละ
- แลรี่ คุณกำลังหลอกผม (เธอนั่งตรงข้ามเขา)
- อลิซ ใช่ ฉันได้รับอนุญาต
- แลรี่ เพื่อดูตั่งค์ผม
- อลิซ เพื่อดูตั่งค์คุณ ฉันจะพูดหรือทำอะไรก็ได้ที่ฉันอยากทำ
- แลรี่ ยกเว้น แตะต้อง
- อลิซ ห้ามแตะต้องพวกเรา
- แลรี่ คิดว่ากฎนี้ตีมีัย
- อลิซ บางครั้ง

นิง

แลรี่ อ้าขาออก (อลิซทำตาม)

กว้างอีก

(อลิซทำตาม หยุด แลรี่มองที่หว่างขาเธอ)

จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าผมแตะต้องคุณตอนนี้

อลิซ ชั้นจะเรียกรปภ.

แลรี่ พวกเขาจะทำอะไร

อลิซ เค้าจะบอกให้คุณออกไป และก็อย่ากลับมาอีก

แลรี่ แล้วถ้าผมไม่ไปล่ะ

อลิซ เค้าจะลากคุณออกไป กระจกที่นั่นมองเห็นสองด้าน (เธอพยักหน้าไปทางคนดู)

บนเพดานก็มีกล้องเต็มไปหมด

(นิง แลรี่มองด้านบน แล้วมองไปทางคนดู)

แลรี่ ผมว่า ผมเลิกพยายามที่จะแตะต้องคุณดีกว่า (เขามองเธอ) ผมจะแตะต้องคุณ...ทีหลัง

อลิซ ชั้นไม่ใช่โสเภณี

แลรี่ ผมก็ไม่ได้จะจ่าย (เขาจ้องเธอ)

ทำไมแม่งทิ้งเธอวะ

นิง

อลิซ คุณทำงานอะไร

- แฉรี คำถาม คุณถามคำถามผม
- อลิซ แล้วไง
- แฉรี เสื่อเกราะคุณเริ่มแตกแล้ว
- อลิซ ชั้นไม่ได้ใส่เสื่อเกราะ
- แฉรี *คุณใส่อยู่*
- ผมทำธุรกิจเกี่ยวกับเนื้อหนังนะ
- อลิซ เป็นเจ้าของคลับเปลื้องผ้าเหรอ
- แฉรี *(ยิ้ม)* ทำทางผมเหมือนคนทรากจะเป็นเจ้าของคลับเปลื้องผ้าเหรอ
- อลิซ ใช่ *(แฉรีมองกระจก / คนดู)*
- แฉรี ทำทางยังไง
- อลิซ รวย
- แฉรี หุบขา ผมไม่ได้เป็นเจ้าของคลับเปลื้องผ้า
- อลิซ งั้นก็เป็นเจ้าของกอล์ฟคลับ
- แฉรี คุณรู้ว่าผมทำอะไร *(แฉรีลุกขึ้นยืน)*
- ทำไมเรียกตัวเองว่าเจน
- อลิซ ก็มันเป็นชื่อชั้น
- แฉรี แต่เราทั้งคู่รู้ว่าไม่ใช่

คุณกำลังปกปิดตัวตนของคุณ ผู้หญิงในนั้นที่เรียกตัวเองว่า “วินัส” จริง ๆ

แล้วชื่ออะไร

อลิซ พลูโต

แลรี่ คุณกำลังกวนผม

อลิซ อยากให้หยุดกวนไหม

แลรี่ ไม่

นิง

อลิซ คุณชื่ออะไร (แลรี่คิด)

แลรี่ แดเนียล

นิง

อลิซ แดเนียล คุณหอมผิวหนัง

แลรี่ ผมไม่เคยบอกว่าทำงานอะไร

อลิซ ชั้นเดา (แลรี่มองเธอ)

แลรี่ (เข้าใจ) คุณนี่เข้มแข็ง

มีผู้หญิงคนนึงในนั้น ดูจากแผลเป็นแล้วน่าจะเป็นคนไข้ของพวกเขา “หมอทำนม”

เค้าบอกว่าชื่อ “คิวดิต” จะไม่มีใครบอกน้องเขาหน่อยเหรอว่า “คิวดิต” เป็นผู้ชาย

อลิซ ไม่ใช่ผู้ชายแต่เป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ต่างหาก

หยุด

- แลร์รี่ ผมอยากให้คุณบอกชื่อคุณมา (ส่งเงินให้เธอ 20 ปอนด์)
- อลิซ ขอบคุณค่ะ ชั้นชื่อเจน
- แลร์รี่ ชื่อจริง ๆ (เขาให้เธอ 20 ปอนด์)
- อลิซ ขอบคุณค่ะ ชั้นจริง ๆ ชั้นคือเจน
- แลร์รี่ ระวังหน่อย (เขาให้เธอ 20 ปอนด์)
- อลิซ ขอบคุณค่ะ ยังคงเป็น เจน
- แลร์รี่ ผมมีอยู่อีก 500 ปอนด์ (แลร์รี่เอาเงินออกมา) ผมจะให้คุณ—เงิน—หมด—นี้—
แล้วคุณก็มาว่าคุณชื่ออะไร (แลร์รี่ใช้ปากแบงก์เขยหน้าอลิซขึ้น) อลิซ (เธอจะหยิบเงิน
แลร์รี่คืนกลับ)
- อลิซ ชั้นสัญญา (แลร์รี่ให้เงินเธอ) ขอบคุณ ความจริงชื่อชั้นคือ เจน--โจนส์
- แลร์รี่ ผมอาจจะรวยแต่ผมไม่โนะ
- อลิซ แย่งจิ้ง “คุณหมอ” ชั้นชอบพวกที่รวยและโง่
- แลร์รี่ **หยุดกวาดตีนผมได้แล้ว**
- อลิซ ขอโทษค่ะ
- แลร์รี่ ยกโทษให้ พวกสาว ๆ ที่อยู่ในนรกนี้ ก็เหมือนหุ่นยนต์ เหมือนตุ๊กตาทายาง—
เธอมันก็ไม่ต่างกัน— ผู้หญิงอย่างพวกเธอต้องมี “ชื่อปลอม ๆ”
ไว้หลอกตัวเองว่าเป็นคนอื่น จะได้ไม่ต้องละลายใจเวลามาแก้ผ้าโชว์จิม
โชว์ตุ๊ดให้พวกคนแปลกหน้าแหม่งดู

ผมกำลังพยายามจะคุยกับตัวคุณจริง ๆ

อลิซ คุณตั้งค้หมดแล้วเจ้าตัวแสบ

แลรี่ ผมจ่ายค่าห้องไปแล้ว

อลิซ นี่มันพิเศษ

หยุด

แลรี่ เราเจอกันเมื่อปีที่แล้ว

อลิซ ผิดคนละ

แลรี่ ผมจับหน้าคุณที่งานเปิดตัว...ของแอนนา

ผมรู้ว่าคุณเสียใจมาก ผมรู้ว่าคุณ... “ฟัง”

พูดกับผมสิ

อลิซ พูดอยู่

แลรี่ พูดกับผมในชีวิตจริง

ผมไม่รู้เลยว่าคุณอยู่ที่นี่

ผมรู้ว่าคุณเป็นใคร

ผมหลงรักแผลเป็นของคุณ ผมรักทุกอย่างในตัวคุณที่มันเจ็บปวด

(เงียบ แลรี่ค่อย ๆ ร้องไห้ออกมา)

เค้าไม่ยอมเจอผมด้วยซ้ำ...

คุณรู้สึกเหมือนผม ผมรู้ว่าคุณรู้สึกเหมือนผม

อลิซ คุณร้องไห้ที่นี่ไม่ได้

แลร์รี่ กอดผม ให้ผมกอดคุณหน่อย

(แลร์รี่ขยับเข้าไปหา)

อลิซ เราถูกตัวกันไม่ได้

หยุด

แลร์รี่ กลับบ้านกับผมเถอะ อลิซ มันปลอดภัย ให้ผมดูแลคุณ

อลิซ ฉันไม่ต้องการการดูแล

แลร์รี่ ทุกคนต้องการการดูแล

อลิซ อย่ามาเอาฉันเพื่อแก้แค้น

หยุด

แลร์รี่ ผมจะจ่าย

อลิซ ฉันไม่ต้องการเงินคุณ

แลร์รี่ นั่นล่ะ เงินผม

อลิซ ขอบคุณค่ะ

แลร์รี่ ขอบคุณ ขอบคุณ มันเป็นกฎหรือไง

อลิซ ก็แค่ทำตามมารยาท

(หยุด แลร์รี่นั่งลง)

แลร์รี่ มีผู้ชายมานั่งร้องไห้ในนี้บ้างไหม

- อลิซ งานแบบนี้ อะไรก็เกิดขึ้นได้
- นิง
- แลรี่ คุณเคยต้องการลูก้าไหม
- อลิซ เคย
- แลรี่ ช่วยเอาผมออกมาจากความเจ็บปวดนี้ที คุณ...ต้องการผมมั๊ย
- เพราะผมโคตรจริงจังกับความรู้สึกผมที่มีต่อคุณเลย
- อลิซ ความรู้สึกคุณ?
- แลรี่ ช่างเหอะ
- นิง
- อลิซ ไม่ ชั้นไม่ต้องการคุณ
- หยุด
- แลรี่ ขอบคุณ ขอขอบคุณจริง ๆ สำหรับความจริงจัง อีกคำถาม
- คุณคิดว่าจะเป็นไปได้ไหมที่คุณจะเห็นผมเป็นอย่างอื่น
- ที่ไม่ใช่ไอ้เครื่องสล้อทแมชชีนเสร์ร้า ๆ ที่เอาแต่พ่นเงินออกมา
- อลิซ มันคือธุรกิจ คุณคือผู้ลูก้า ฉันคือผู้ให้บริการ
- แลรี่ นี่เราอยู่ในสตรีปคลับนะ อย่างมาอภิปรายกันเรื่องหลักการทางเพศเลย
- อลิซ อภิปราย?
- แลรี่ คุณกำลังหาเรื่องถูกตีนะคนสวย

อลิซ เปล่านะ

นึ่ง

แลรี่ แต่คุณสวย

อลิซ “ขอบคุณค่ะ”

(หยุด แลรี่ลุกขึ้น ดึงเนคไท จุดบุหรี่)

แลรี่ ขอยืมตั้งค์ขึ้นแท็กซี่หน่อยได้มั๊ย

อลิซ (หัวเราะ) ไม่

แลรี่ พรุ่งนี้ผมคืนให้...

อลิซ หลักการของบริษัท คุณเป็นคนให้เงินเรา

แลรี่ แล้วเราได้อะไรตอบแทน

อลิซ พวกเราก้ทำดีกับคุณ

แลรี่ “แล้วเราได้เห็นเธอเปลือย”

อลิซ มันสวยนะ

แลรี่ ยกเว้นอย่างนึ่ง...เธอคิดว่าตัวเธอไม่ได้เสียอะไร

เธอคิดว่าเธอไม่ได้รักหรือต้องการ ไม่แม้แต่ชอบเรา เธอเลยคิดว่า เธอชนะ

อลิซ นีไม่ใช่สงคราม

(แลรี่หัวเราะเล็กน้อย)

แลรี่ แต่เธอเสียบางอย่างให้เรา

เธอให้...จินตนาการ... และเราจะทำอะไรกับมันก็ได้

ถ้าพวกผู้หญิงได้เห็นหนังที่ฉายในหัวเราซักหนึ่งนาที—

หนังที่ทำให้เราหลังน้ำออกมาในทุก ๆ วัน—

เธอคงจะจับไขพวกเรามามัดรวมกันไว้เลยล่ะ ผมมั่นใจ

เธอไม่เข้าใจเรื่องอาณาเขตหรอก

เพราะเธอนั้นแหละคืออาณาเขตของเรา

ฉันสั่งเธอให้ถอดเสื้อผ้าออกเดี๋ยวนี้ก็ได้

อลิซ ค่ะ คุณอยากให้ฉันถอดมัย

แลร์รี่ ไม่

อลิซ...พูดความจริงกับผมหน่อย

อลิซ การโกหกเรื่องเป็นเรื่องสนุกที่สุดที่ผู้หญิงจะมีได้โดยไม่ต้องถอดเสื้อผ้า

แต่ถ้าได้ถอดก็ยิ่งสนุกใหญ่

แลร์รี่ คุณมันเย็นชา เย็นไปถึงหัวใจ (แลร์รี่จ้องไปทางกระจก)

จะต้องทำยังไงถึงจะรู้สึกใกล้ชิดกันได้ในที่แบบนี้

อลิซ งั้น เอาไว้คราวหน้าฉันจะไปคิดมาว่าต้องทำยังไง

แลร์รี่ ไม่ต้อง ผมจะบอกคุณว่าต้องทำยังไง สิ่งที่คุณต้องทำก็คือ ถอดเสื้อผ้าออกเดี๋ยวนี้

แล้วก็หันหลังชั่ว ๆ แล้วก็ก้มโค้งลงไปแตะพื้นเหยียนั่น เพื่อเพิ่มความสุขในการของผม

อลิซ คุณต้องการอย่างนั้นเหรอ

นึ่ง

แลร์รี่ แล้วผมต้องการอะไรได้อีกล่ะ (อลิซมองตรงที่เขา แล้วค่อยๆปลดเสื้อผ้าออก)

ไฟมีด

ฉาก 8

ร้านอาหาร

มือเย็น/มือกลางวัน ตุลาคม (หนึ่งเดือนต่อมา)

แดนนั่งอยู่ที่โต๊ะ มีเครื่องดื่มตั้งอยู่ เขาสูบบุหรี่ กำลังรอ แอนนาเข้ามา

แอนนา ขอโทษ ขอโทษจริง ๆ

แดนจูบแอนนา

แดน เกิดอะไรขึ้น

แอนนา รถติด

แอนนากำลัง

แดน หน้าแดงเขียว คุณไม่ต้องรีบขนาดนี้ก็ได้ (*แอนนายิ้ม*)

แอนนา สั่งอะไรรึยัง

แดน ผมขอเมนูไปชาติดีกว่าละ

หยุด แดนมองแอนนา

แล้ว...เป็นไงบ้าง

แอนนา อ้อ...ดี

นิ่ง

แดน ทานข้าวกลางวันรึยัง

แอนนา อืมมมม

นิ่ง

แดน ที่ไหน

นิ่ง

แอนนา ที่นี้แหละ

แดน ที่นี้?

แอนนา แค่นี้เป็นคนเลือก

แดน แล้วไงต่อ

แอนนา แล้วเราก็ก้ออกจากบ้าน

หยุด

แดน แล้ว?

แอนนา ไม่มี “แล้ว”

แดน คุณไม่ได้เจอเค้ามาตั้ง 4 เดือน มันต้องมี “แล้ว” สิ

แอนนายักษ์ใหญ่

เขาเป็นไง

แอนนา แย้

แดน แล้วงานเค้าล่ะ

แอนนา เค้ามีคลินิกส่วนตัวแล้ว

แดน ไม่ขัดกับจุดยืนเค้าเหรอ

แอนนา เดี๋ยวนี้เค้าไม่ค่อยสนใจจุดยืนแล้ว

นึ่ง

แดน แล้วเขาร้องให้ฟุ่มพวยไหม

แอนนา ก็มีบ้าง

แดน (จริงจัง) โคตรน่าสงสาร

แล้วเค้า... “คุยยาก”... มั้ย

แอนนา คุณโกรธที่ขึ้นเจอเค้ารีเปล่า

- แดน เปลา เปลา ก็แค่... ผมไม่เคยกลับไปเจออลิซ
- แอนนา คุณเจอเค้าไม่ได้ คุณไม่รู้ว่าเค้าอยู่ที่ไหน
- แดน ผมไม่ได้พยายามจะหาเค้า
- แอนนา เค้าขอร้องให้ฉันไปเจอเค้าหลายเดือนละ คุณก็รู้ว่าฉันไปเจอเค้าทำไม ชั้นเจอเค้า
เพื่อเค้าจะได้ ...เซ็น
- แดน แล้วเค้าเซ็นไข่ม้อย
- แอนนา ไข่
- แดน ยินดีด้วย ตอนนี้คุณก็หย่าเรียบร้อยแล้ว หย่ามาสองครั้งละ ขอโทษ (แดนจับมือเธอ)
รู้สึกยังไงบ้าง
- แอนนา เหนื่อย (แดนจับมือแอนนา แอนนาจับมือแดน)
- แดน ผมรักคุณ และ...ผมไปนี่ก่อนนะ (แดนออก แอนนาหยิบใบหย่าขึ้นมาจากกระเป๋า
แลรี่เข้ามา)
- แลรี่ (นั่ง) หัวดี
- แอนนา หัวดี (แลรี่มองไปรอบ ๆ)
- แลรี่ ผมเกลียดร้านนี้
- แอนนา มันอยู่กลางเมือง
- แลรี่ ผมไม่ชอบกลางเมือง ศูนย์กลางของลอนดอนคือสวนสนุก ผมเกลียด “อดีต”
แล้วก็เกลียดอนาคต แล้วที่นี่ผมจะทำยังไง (เขามองเธอ)

กลับมาเถอะ

แอนนา คุณสัญญาแล้วว่าจะไม่พูด

แลรี่ กลับมาเถอะ

นิง

แอนนา งานเป็นไง

แลรี่ โออ๋ ก็โอเค

(เขามองหาพนักงาน พูดเสียงดัง) มีพนักงานเสิร์ฟใหม่เนี่ย

แอนนา เค้ายุ่งกันหมด

แลรี่ ผมรักคุณ กลับมาเถอะ

แอนนา ชั้นไม่กลับ (แอนนาเอาใบหยาว่าวางบนโต๊ะ แลรี่มอง)

เซ็นให้หน่อย

แลรี่ ไม่มีปากกา (แอนนายื่นปากกาให้)

แอนนา ปากกา (แลรี่จับมือเธอ) ปล่อยมือชั้น... (แลรี่ปล่อย) เซ็น

นิง

แลรี่ ผมจะเซ็นแต่มีข้อแม้หนึ่งอย่าง เราจะไม่กินข้าว แต่เราจะไปที่ห้องผ่าตัดเล็ก ๆ

สุดหรุของผม แล้วก็ไปประเดิมเตียงคนไข้ด้วยการเอากันเป็นครั้งสุดท้าย

ผมรู้ว่าคุณไม่อยาก ผมรู้ว่าคุณคิดว่าผมบ้าที่ขอแบบนี้—แต่นี้คือสิ่งที่ผมขอ—

“เห็นแก่อดีตของเรา” เพราะผมเอาแต่หมกมุ่นเรื่องคุณ

เพราะผมลืมคุณไม่ได้จนกว่าคุณจะ...เพราะผมคิดว่าอย่างน้อยคุณก็ติดหนี้ผมอยู่ที่สวมเ
 ขาให้ผมอย่าง...แนบเนียน

ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ผมขอร้องให้คุณมอบร่างกายให้กับผม เป็นกะหรีของผม
 แล้วเพื่อเป็นการตอบแทน ผมจะคืนอิสรภาพให้กับคุณ ถ้าคุณยอม ผมสาบาน
 ผมจะไม่ติดต่อกับคุณอีก—คุณก็รู้ว่าผมเป็นคนรักษาคำพูด

ผมจะหย่ากับคุณและอีกไม่นาน ก็จะพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
 (แลรี่ลุกขึ้นยืน)

จะไปที่บาร์ คุณยังดื่มวอดก้าโทนิคอยู่ใช่ไหม (แอนนาพยักหน้า แลรี่ออกไป
 แदनกลับเข้ามา นั่ง)

แดน มีมีแหวพนักงนงนมี๊

แอนนง ไม่

แดน คุณหิวรีเปล่

แอนนง ไม่หิว (แดนจ้องเธอ แอนนงหันม่งข้ ะ)

แดน คุณนงนกับม่นม่งข้ไหม

หยุด

แอนนง ใ้ ขึ้น... “ขอโทษ”...(แดนยิ้ม)

แดน คุณค่งค่งห้วงใ้ผมทำอะไร

แอนนง ใ้ใจ...หวังว่งนง?

นิง

แดน ทำไมคุณไม่โกหกผมล่ะ

แอนนา เราเคยบอกว่า เราจะพูดความจริงกัน

แดน ความจริงมันดีตรงไหน ลองโกหกบ้างสิ--มันเป็นธรรมดาของโลก

แอนนา แदन ชั้นทำในสิ่งที่เค้าต้องการ แล้วตอนนี้เค้าก็จะเลิกยุ่งกับเรา

ชั้นรักคุณ ชั้นไม่ได้ให้อะไรเขาเลย

แดน ร่างกายไง? (แดนหยิบบุหรี)

แอนนา

ถ้าอลิซมาหาคุณ...สิ้นหวัง...กับความรักที่ยังมีให้คุณแล้วเค้าก็บอกว่าอยากให้คุณต้องก

ารเค้าเพื่อที่เค้าจะสามารถตัดใจตัดคุณได้ คุณก็คงทำ

ชั้นก็คงไม่ชอบเหมือนกัน แต่ชั้นจะให้ภัยคุณ เพราะมัน...เป็นการเอาด้วยความเมตตา

---เอาด้วยความเห็นอกเห็นใจ เป็นการยอมถูกข่มขืนอย่างมีศีลธรรม ทุกคนเค้าก็ทำกัน

มัน...เป็นความกรุณา

แดน ไม่ มันเป็นความซึ่ซลาด

คุณไม่กล้าที่จะให้เค้าเกลียดคุณ

คุณชอบม๊ัย

แอนนา ไม่

แดน งั้นคุณก็ไม่มีความสุขเลยสักวินาทีเดียว? (แอนนามองหน้าแดน)

คุณเสร็จมั๊ย

แอนนา ไม่

แดน แล้วแกลังทำเป็นเสร็จรีเปล่า

แอนนา ใช่

แดน ทำไม

แอนนา ก็เพื่อให้เค้าคิดว่าชั้นมีความสุขไง คิดว่าทำไมเหรอ

แดน ถ้าคุณแค่ยอมเป็นกะหรีให้มัน ทำไมต้องทำให้มันคิดว่าคุณมีความสุขด้วย

แอนนา ชั้นไม่รู้ ชั้นก็แค่ทำไปแบบนั้น

แดน คุณก็แกลังเสร็จกับผมเหรอ

แอนนา ใช่ ใช่ ชั้นแกลังเสร็จไปหนึ่งในสาม โอเคมั๊ย

แดน บอกความจริงมา

(หยุด)

แอนนา บางครั้ง...ชั้นก็แกลังเสร็จ

มันไม่สำคัญหรอก คุณไม่ได้ทำให้ฉันเสร็จ ชั้นเสร็จ...คุณก็

“อยู่แถวนั้น”...คอยเป็นผู้ช่วยอย่างดี

แดน คุณทำให้ผมเสร็จ

แอนนา คุณเป็นผู้ชาย มีอะไรไปสะกิดเข้าหน่อยก็เสร็จแล้ว

นิง

- แดน คุณมาช้า เพราะฟังจะแยกจากมัน
- นิง
- แอนนา ใช่
- แดน ที่ไหน
- แอนนา ห้องผ่าตัดใหม่ของเค้า
- นิง
- แดน ตรวจกันนานเลย (แอนนาพยายามจะจับตัวเขา เขาผละตัวหนี)
- แอนนา แดน ขอร้องเป็นอะไรที่มากกว่า...หึงเถอะ ขอร้อง
- แดน จะเป็นอะไรได้มากกว่าหึงได้อีกหรอ
- เจียบนาน
- แอนนา ตอนที่เรามีอะไรกัน ทำไมคุณไม่จูบฉัน ทำไมคุณไม่ชอบเวลาฉันบอกว่ารักคุณ
ฉันพร้อมรับฟังนะ *บอกฉันสิ*
- แดน มันเจ็บ มันรู้สึกผิด ผมรู้ว่ามันไร้เหตุผล แล้วผมก็เข้าใจแต่ผมเกลียดคุณ
ผมรักคุณแล้วผมก็ไม่ชอบให้ผู้ชายคนอื่นเอากับคุณ มันแปลกนักหรอ
- แอนนา ใช่ เพราะมันก็แค่เซ็กซ์
- แดน (*ยากลำบาก*) ถ้าคุณยังสามารถเอากับมันได้ ก็แปลว่าคุณยังไม่เคยลืมนมัน
(*แผ่วเบา*) มันจบละ...คุณไม่บริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว
- แอนนา อย่าเลิกรักฉันนะ...ฉันเห็นมันค่อย ๆ จางหายไป

ชั้นขอโทษ มันเป็นการกระทำที่โง่มาก แต่มัน*ไม่มีความหมาย*อะไรเลย

ถ้าคุณรักชั้นมากพอ คุณจะให้อภัยชั้นได้

แดน คุณกำลังลองใจผมหรือ

แอนนา ไม่ แดน ชั้นเข้าใจคุณนะ

แดน *(อ่อนโยน)* ไม่...มันเข้าใจผม *(เขามองหน้าเธอ)*

ทั้งหมดที่ผมมองเห็นคือมันอยู่ทั่วตัวคุณ

มันฉลาด ผัวเก่าคุณ...ผมแทบจะนับถือมันเลย

เจียบ

แอนนา คุณคิดอะไรอยู่

อลิซ?

แดน *(ยิ้ม)* ครั้งหนึ่งผมเคยอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ คำต้องการเรียกร้องความสนใจ

เค้าย่อตัวลงที่พรมแล้วก็ฉีต่อหน้าผมเลย

นี่เป็นเรื่องที่มีเสน่ห์ที่สุดที่คุณเลยได้ยินเลยใช่ไหม

แอนนา *(จริงจัง)* แล้วคุณมาสาบานรักนิรันดร์ทำไมถ้าคุณต้องการแค่จะเอากัน

แดน ผมไม่ได้ต้องการแค่ เอา ผมต้องการ คุณ

แอนนา คุณต้องการความตื่นเต้น ความรักทำให้คุณเบื่อ

แดน ไม่...มันทำให้ผมผิดหวัง

ผมว่าคุณชอบนะ เค้่าหลอกล่อพาคุณขึ้นเตียง เล่นมุกเดิม ๆ ความคุ้นเคยที่แปลกใหม่

“สุขสมอารมณ์หมาย” แล้วผมก็ไม่มีทางรู้ความจริงด้วย ถ้าผมไม่ถามมัน

แอนนา งั้นทำไมไม่ถามล่ะ (แลรี่กลับเข้ามาด้วยเครื่องดื่ม สองแก้ว วอดกาโทนิคสำหรับแอนนา สก็อต แอนด์ ทรายสำหรับตัวเอง)

แลรี่ วอดกาโทนิคสำหรับคุณผู้หญิง

แอนนา (กับแลรี่) ดื่มให้หมด เราจะได้ไปกัน (แลรี่มองเธอ แอนนาพูดกับแลรี่)

ขึ้นทำแบบนี้เพราะชั้นรู้สึกผิด และชั้นเวทนาคุณ คุณรู้ใช่ไหม

แลรี่ ครับ

แอนนา (กับแลรี่) รู้สึกดีไหมกับตัวเองไหม

แลรี่ ไม่ (แลรี่ดื่ม)

แดน (กับแอนนา) ผมขอโทษ...

แอนนา (กับแดน) ชั้นไม่ได้ทำให้คุณเจ็บ มันไม่ได้เกี่ยวกับคุณเลย

แดน (กับแอนนา) ผมรู้

กลับบ้านกันเถอะ..(แดนกับแอนนาจูบกัน)

เดี๋ยวผมไปเรียกแท็กซี่นะ (แดนออก แลรี่นั่ง)

แลรี่ คุณจะบอกเค้ามั๊ย

แอนนา ไม่รู้

แลรี่ ควรจะพูดความจริงนะเรื่องแบบนี้

แอนนา เซ็น

(นึ่ง)

แลรี่ ผมให้อภัยคุณ

แอนนา เซ็น (แลรี่เซ็น)

ไฟมีด

ฉาก 9

พิพิธภัณฑ

ช่วงบ่าย เดือนพฤศจิกายน (หนึ่งเดือนต่อมา)

มีตู้โชว์กระจกตั้งอยู่ ข้างในมีหุ่นเด็กขนาดเท่าจริงสวมชุดในยุควิกตอเรียน

เด็กผู้หญิงถูกตกแต่งด้วยเศษผ้า ข้างหลังเป็นแบบจำลองถนนในลอนดอนประมาณปี 1880

อลิซนั่งอยู่คนเดียว เธอใส่เสื้อคลุมผ้าแคชเมียร์ เธอกำลังมองงานแสดงในห้องอยู่

อลิซถือห่อเล็ก ๆ ห่อหนึ่งไว้ในมือ

แลรี่เดินเข้ามา เขามองดูเธอ

แลรี่ “หญิงสาว, ลอนดอน” (อลิซหันไปหา) สวัสดีคนสวย

อลิซ คุณมาเลทนะ ตาแก่

แลรี่ ขอโทษ (ทั้งคู่จับกันอย่างนุ่มนวล)

ยัยตัวแสบ (แลรี่กระซิบเสื้อคลุมให้อลิซ)

อลิซ “เสื้อคลุมศักดิ์สิทธิ์” เดี่ยวฉันคืนให้

แลรี่ มันเหมาะกับเธอ เก็บไว้เถอะ

อลิซ ขอขอบคุณ (อลิซยื่นห่อของในมือให้) แฮปปี้เบิร์ธเดย์

แลรี่ ขอปใจ

ผมมาเลทเพราะผมเดินทะเลสุสานที่สวนโพสต์แมนมาที่...แล้วไปเห็นอะไรมานิดหน่อย..

.ที่แผ่นจารึกหลุมศพ

อลิซ อ้อ

แลรี่ ใช่...อ้อ (แลรี่มองไปทำงานแสดงแล้วยิ้ม)

อลิซ คุณเกลียดฉันมั๊ย

แลรี่ ไม่ ผมขอบคุณ

อลิซ เราจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้กันรีเปล่า

แลรี่ ไม่ ถ้าคุณไม่อยากพูดถึง (เธอจูบเขา)

อลิซ ขอบคุณ ชั้นมีอะไรมาเซอร์ไพรส์คุณ

แลร์รี่ คุณมีตลอดอยู่แล้ว (อลิซมองที่นาฬิกาของแลร์รี่)

อลิซ รออยู่นี่นะ (อลิซเดินออกไป แลร์รี่เปิดห่อของ มองดูข้างในแล้วยิ้ม

แอนนาเดินเข้ามา มองที่นาฬิกาข้อมือ เธอมีสมุดนำเที่ยว

กล้องและของสีน้ำตาลอันใหญ่เธอสวมรองเท้าที่แลร์รี่ให้ในฉากที่หก

เธอหันไปเห็นแลร์รี่ เธอหยุดนิ่ง แลร์รี่เงยหน้าขึ้น เห็นแอนนา)

แอนนา คุณมาทำอะไรที่นี่

แลร์รี่ ผม...ก็มานั่งเล่น ๆ วันอาทิตย์ คุณล่ะ

แอนนา ชั้นมีนัดกับอลิซ

นิง

แลร์รี่ ใครนะ

แอนนา อลิซของแดนนะ—แฟนเก่าแดน เค้าโทรหาชั้นที่สตูดิโอเมื่อเช้า

...เค้าอยากได้ฟิล์มของเค้า

แลร์รี่ ...อ้อ....

นิง

แอนนา คุณไม่ชอบมาพิพิธภัณฑน์นี้

แลร์รี่ แต่ผมก็อยู่นี่แล้วไง

นิง

แอนนา (สงสัย) คุณโอเครีเปล่า

แลรี่ อืม แล้วคุณล่ะ

แอนนา ก็ดี วันนี้วันเกิดคุณ

แลรี่ ผมรู้

นิง

แอนนา เมื่อเข้าชั้นนี้ถึงคุณ

แลรี่ ผมโชคดีจัง

นิง

แอนนา แฮปปี้เบิร์ธเดย์

แลรี่ ขอขอบคุณ (แอนนามองคู่มือที่ห่อของ)

แอนนา ของขวัญเธอ

แลรี่ (กลบเกลื่อน)...ใช่...

แอนนา อะไรเธอ

แลรี่ ลูกตุ้มนิวัตน์

แอนนา ใครให้เธอ

นิง

แลรี่ พ่อผม

แอนนา โจน่ะเธอ

หยุด

แลรี่

อลิซให้

ผมมีอะไรกับเค้า

ผม-เอา-กับ-อลิซ

เค้าจัดให้เรามาเจอกัน ผมไม่รู้เลยว่าเค้านัดคุณมาที่นี่

หยุด

แอนนา

คุณแกพอจะเป็นบรรพบุรุษเค้าได้แล้วนะ

แลรี่

มันน่าขยะเขยงเนาะ

แอนนา

คุณควรจะละอายใจบ้าง

แลรี่

(ยิ้ม) อ้อ แน่นอน

นิง

แอนนา

...ยังไง?

แลรี่

(ลอยๆ) ผมไปเที่ยวคลับ แล้วเผชิญเค้าก็อยู่ที่นั่น

แอนนา

คลับ?

แลรี่

ใช่คลับ

แอนนา

คุณไม่เที่ยวคลับ

แลรี่

ผมกลับไปรื้อฟื้นชีวิตวัยหนุ่มนะ

แอนนา

เป็นพวกคลับเปลื้องผ้ารีเปล่า

- แลรี่ แหมคุณ ผมจำไม่ได้หรอก (แลรี่จ้องแอนนา)
หึ่งเธอ (แอนนายักไหล่) ถ้างั้นก็
- แอนนา ตั้งแต่เมื่อไหร่
- แลรี่ ประมาณเดือนที่แล้ว
- แอนนา ก่อนหรือหลังที่ขึ้นไปห้องผ่าตัดคุณ
- แลรี่ คินก่อนหน้านั้น (ลามก) คำให้ผมเดินเปลื้องผ้าให้เค้าดู
- แอนนา ชั้นไม่ได้อยากรู้
- แลรี่ ผมรู้
คุณได้บอก "โซลเมท" ของคุณเรื่องบ่ายวันนั้นรีเปลา
- แอนนา แน่นอน
- แลรี่ แล้วเค้ารับมือยังไง
- นิง
- แอนนา อย่างแมน ๆ (เธอมองหน้าเขา)
- แลรี่ ผมบอกแล้วว่าจริงใจกันมันดีที่สุดแล้ว
- แอนนา คุณมันเจ้าเล่ห์
- แลรี่ ผมอะเธอ (อย่างรักใคร่) คุณนี่ชอบพวกไกด์บุคจังนะ ดูเหมือนนักท่องเที่ยวนะ
- แอนนา ชั้นรู้สึกว่าคุณเป็นนะ ขอร้อง อย่าเกลียดชั้นเลย
- แลรี่ มันง่ายกว่าการจะรักคุณ (เขามองแอนนา)

เรื่องผมกับอลิซ...มันไม่มีอะไรนะ

แอนนา

ไม่มีแต่ตีไซมัย

แลรี่

มาก (ทั้งคู่อยู่ใกล้กันมาก สบตากัน)

ไหน ๆ ก็ได้คุยกันแล้ว

คุณช่วยบอกทนายคุณด้วยนะว่าผมยังรอคำยืนยันเรื่องการหย่าของเราอยู่เลย

ถ้านั่นคือสิ่งที่คุณต้องการ (อลิซเดินเข้ามา)

อลิซ

หวัດดี คุณสองคนรู้จักกันด้วยเหรอ

แลรี่

ผมว่า ผมปล่อยให้มันเป็นเรื่องของคุณดีกว่า

อลิซ

ก็ดี เราไม่อยากให้เค้าอยู่ที่นี่ตอนที่เราทำงานกันไซมัย

แลรี่

(กับอลิซ) แล้วเจอกันนะตัวแสบ (กับแอนนา) ไปนะ (เค้าเดินออก หันกลับมา)

(กับแอนนา) ว่าแต่ รองเท้าสวยดีนะ (แลรี่ออกไป)

แอนนา

กลายเป็นคนโหดแบบนี้ได้อย่างไร

อลิซ

ชั้นโตขึ้นมาหน่อยแล้วไง (อลิซกระซิบเสื้อคลุม แอนนามองดูเธอ)

แอนนา

เธอนี้มันเถื่อนจริง ๆ

อลิซ

ใช่ ถูกต้อง แดนเป็นไงบ้างล่ะ

แอนนา

ดี

อลิซ

บอกเขารี่เปล่าว่าจะมาเจอชั้น

แอนนา

เปล่า

- อลิซ ตัดขอบขนมปังให้เค้าน์เปล่า
- แอนนา อะไรนะ
- อลิซ ตัดขอบขนมปังให้เค้าน์เปล่า
- แอนนา เธอต้องการอะไร
- อลิซ ชั้นต้องการฟิล์มของชั้น *(ยื่นซองให้อลิซ)*
แล้วโปรดเจ้าค่าสุดเป็นอะไรเธอแอนนา
- แอนนา ถ่ายภาพตึกร้าง
- อลิซ ดีจัง ความงามของความน่าเกลียด
- แอนนา เธอมาทำอะไรอยู่กับแลรี่
- อลิซ ทุกอย่าง
ชั้นชอบเพียงคุณนะ
คุณน่าจะลองแวะมาซักคืน มาดูสามิคุณชอบหอมร้องไห้สะอึกสะอื้น—
อาจจะช่วยให้คุณมีสติขึ้นมาบ้าง
- แอนนา ชั้นรู้ว่าชั้นทำอะไรลงไป
- อลิซ ปัญหาใหญ่ของเค้าตอนนี้คือครอบครัวของเค้าเสียใจกันมาก
มันชัดเจนว่าพวกเค้าจะบูชาคุณมาก
พวกเค้าไม่เข้าใจว่าทำไมคุณต้องทำลายทุกอย่างลง เค้าใช้เวลาเป็นชั่วโมง ๆ
จ้องรูกันชั้นอย่างกับมันจะมีคำตอบอยู่ในนั้น

คุณคิดว่าไง แอนนา

ทำไมไม่กลับไปหาเขาละ

แอนนา แล้วแดนจะได้กลับไปหาเธอนะหรือ

อลิซ อาจจะ

แอนนา ขอเขาสี

อลิซ ชั้นไม่ใช่ขอทาน

แอนนา แดนทิ้งเธอเอง ชั้นไม่ได้บังคับเค้า

อลิซ เธอก็ทำให้ตัวเองเป็นโสโครก อย่ามาเถ

แอนนา คิดผิดมากนะที่ไปเจอกับแลรี่

อลิซ เหรอ แต่แห่ม *ทุกคน* เค้าก็เจอกับแลรี่กันทั้งนั้น

แอนนา เธอเป็นสาวน้อยของแดน เค้าจะไม่ชอบแน่ ๆ

อลิซ ฉันก็อย่าบอกเค้า – ชั้นว่าคุณติดหนี้ชั้นอยู่นะ (แอนนาเป็นหน้าหนี)

ผู้หญิงคนนี้ยิ่งโกรธก็ยิ่งสวยนะ เพอร์เฟคซะจริงๆ

แอนนา หุบปากได้แล้ว

อลิซ คุยกันจริง ๆ ซะที

แอนนา ทำไมต้องตอนนี้ ทำไมต้องมายุ่งกับชั้นตอนนี้

อลิซ

เพราะฉันรู้สึกเข้มแข็งแล้วฉันใช้เวลาห้าเดือนในการทำให้ตัวเองมั่นใจเธอไม่ได้ดีไปกว่า

ฉัน

แอนนา

นี่ไม่ใช่การแข่งขันนะ

อลิซ

มันใช่

แอนนา

ฉันไม่ได้อยากจะสู้กับใคร

อลิซ

ฉันก็ยอมแพ้สิ

เจียบ ทั้งคู่มองหน้ากัน

(อย่างนุ่มนวล) คุณทำลงไปทำไป

แอนนา

(จริงจัง) ชั้นตกหลุมรักเค้า อลิซ

อลิซ

นั่นเป็นคำอธิบายที่โง่ที่สุดในโลก “ชั้นตกหลุมรัก” – ทำอย่างกับว่าเธอไม่มีทางเลือก

มันจะมีโมเมนต์หนึ่งเสมอ; ชั้นทำได้ ชั้นทำทุกอย่างเพื่อสิ่งนี้ได้ หรือ ชั้นอดกลั้นไว้ได้

ชั้นไม่รู้หรอกว่าโมเมนต์นั้นมันเกิดขึ้นกับเธอเมื่อไหร่ แต่มันต้องมีแน่ ๆ

แอนนา

ใช่ มันมี

อลิซ

เธอไม่ได้ตกหลุมรักแต่เธอยอมแพ้กับสิ่งล่อใจ

แอนนา

เธอเองก็ตกหลุมรักเค้า

- อลิซ ไม่ใช่ ชั้นเลือกเขา ชั้นดูในกระเป๋าเค้าแล้วชั้นก็เจอ...แซนวิช...แล้วชั้นก็คิดว่า
 “ชั้นจะให้ความรักทั้งหมดกับผู้ชายที่มีเสน่ห์คนนี้ ผู้ชายที่ตัดขอบขนมปัง”
 ชั้นไม่ได้ตกหลุมรัก ชั้นเลือกที่จะรัก
- แอนนา เธอยังอยากได้เค้า หลังจากที่เขาทำกับเธอแบบนั้นนะเธอ
- อลิซ เธอไม่เข้าใจ เค้า...ให้ที่ซ่อนชั้น เค้าทำให้ชั้นหายไป
- แอนนา *(สงสัย)* เธอกำลังซ่อนตัวจากอะไร
- อลิซ *(นุ่มนวล)* ทุกอย่าง ทุกอย่างเป็นเรื่องโกหก ไม่มีอะไรสำคัญ
- แอนนา ง่ายไปอลิซ มันเป็นวิธีหนีปัญหาของคนวัยเธอ
- อลิซ ใช่ ก็นะ เธอมันแก่แล้ว *(แอนนายี้มกับตัวเอง มองดูอลิซ)*
- แอนนา ชั้นขอโทษ ชั้นมีทางเลือกและชั้นเลือกที่จะเห็นแก่ตัว ชั้นขอโทษ
- อลิซ *(ยักษ์ใหญ่)* ทุกคนก็เห็นแก่ตัว – ชั้นก็ไปขโมยแดนมาจากคนอื่น
- แอนนา รุธ?
- อลิซ รุธ เค้าแตกออกเป็นเสียง ๆ เลยแดนทิ้งเค้า
- แอนนา แล้วเค้าเคยมาหาเธอมั๊ย
- อลิซ ไม่ *(อลิซหันไปหาแอนนา)* แล้ว..เธอจะทำยังไง
- แอนนา *คิด* *(แอนนาจับเสื้อคลุมอลิซ)* แลรี่เค้าดีกับเธอมั๊ย ตอนมีอะไรกัน
- อลิซ ก็โอเค แต่แดนดีกว่า
- แอนนา ไม่จริง อย่างน้อยแลรี่ก็อยู่ตรงนั้น

- อลิซ แดนก็อยู่ตรงนั้น เจียบ ๆ แบบของเขา
- แอนนา พวกเขาเอาผู้หญิงมาทั้งชีวิตแต่ไม่รู้วิธีที่จะmake love
- หยุด
- อลิซ ชั้นมีแผลเป็นที่ขา แลรีหลงมันมาก เขาเสียแผลเป็นชั้นอย่างกับหมา รู้มัยว่าทำไม
- แอนนา (ยักไหล่) หมอโรคผิวหนัง? ใครจะไปรู้ นี่คือสิ่งที่เราต้องเจอ
- เราเข้ามาพร้อม... “กระเป่า” ของเรา แล้วสักพัก พวกเค้าฉลาด พวกเค้าเป็น
- “คนดูแลกระเป่า”
- เราถามว่า “แล้วกระเป่าคุณอยู่ไหน” พวกเค้าปฏิเสธ ... “พวกเค้ากำลังมีความรัก”
- ...พวกเขาไม่มีอะไรกระเป่าหรอก
- จากนั้น...พอเราเริ่มอ่อนคลาย...ท่านผู้ยิ่งใหญ่ก็เข้ามา...พร้อมกระเป่าของเขา
- เค้าขโมยกระเป่าเราไป**
- ผู้ชายมักจะพูดว่าเราเป็นพวกบ้าหอบฟาง
- พวกเค้ารักความรู้สึกที่เราสร้างให้ แต่ไม่ได้รัก “เรา”
- พวกเค้ารักความเพ้อฝัน
- อลิซ พวกเราก็คงเหมือนกัน เธอน่าจะลดความคาดหวังลงหน่อยนะ
- แอนนา พุดนะมันง่าย ชั้นไม่ได้ทำตัวเหนือกว่านะ แต่เธอมันยังเด็ก
- อลิซ เธอกำลังทำตัวเหนือกว่าชั้น
- แอนนา แล้วเธอ ก็เป็นเด็กจริง ๆ (ทั้งคู่มองหน้ากัน)

ใครคือ “เจ้าตัวแสบ”

อลิซ “เจ้าตัวแสบ”? ไม่รู้สิ

แอนนา เขาละเมอออกมาตอนหลับ

อลิซ (ยิ้ม) ชั้นต้องไปแล้ว (อลิซเดินออก)

แอนนา อย่าลืมฟิล์มของเธอสิ (อลิซหยิบซองขึ้นมา)

อลิซ อ้อ ใช่ ขอขอบคุณนะ (อลิซยื่นซองให้แอนนา)

ทำในสิ่งที่ถูกต้องเถอะแอนนา (อลิซเดินออกไป แอนนามองดูซองในมือ)

ไฟมิด

ฉาก 10

ห้องผ่าตัดของแลรี่

ป่วยแก่ ๆ ธันวาคม (1เดือนต่อมา)

บนโต๊ะทำงานแลรี่ มีคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ลูกตุ้มนิวตัน

ในห้องยังมีเตียงผ่าตัดแลรี่นั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน

แดนยืนอยู่ ท่าทางว้าวุ่น เขาก็เอกระเป่าเอกสารสีน้ำตาล

เงียบ

แลรี่ แล้ว?

แดน ผมอยากได้ออนนาคีน

แลรี่ เค้าเลือกแล้ว

นายคูฟังมาก

นิง แदनวางกระเป๋าลง

แดน ผมยังไม่ได้ขอโทษคุณ ผมตกหลุมรักเค้า

ผมไม่ได้ตั้งใจจะทำให้คุณทุกข์ทรมาน

แลรี่ ไหนคำขอโทษ? ไอ้ต่อแหล

แดน ผมขอโทษ

ถ้าคุณรักเค้า คุณจะปล่อยเค้าไป เค้าจะได้มี...ความสุข

แลรี่ เขาไม่ได้อยากมี “ความสุข”

แดน ใคร ๆ ก็อยากมีความสุข

แลรี่ คนชิมเซร่าไม่อยาก เค้ายากเซร่าเพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าเค้าชิมเซร่า ถ้าเค้ามีความสุข
เคื่้าก็จะไม่สามารถเป็นชิมเซร่าได้อีกต่อไป

เคื่้าจะต้องออกเผชิญโลกภายนอกและไปใช้ชีวิต ซึ่งอาจทำให้เคื่้าชิมเซร่าได้

แดน แอนนาไม่ได้เป็นโรคชิมเซร่า

แลรี่ ไม่เหรอ?

แดน ผมรักเคื่้า

แลรี่ อืม ชั้นก็รัก นายไม่ได้รักแอนนา นายรักตัวเอง

แดน ไม่จริง ผมไม่ได้รักตัวเอง

แลรี่ จริง นายรักตัวเอง แล้วนายก็ต้องชนะ นายมันพวกเห็นแก่ตัว โลกนี้ต้องเป็นของนาย
มันดีใช่ไหมล่ะ

แดนมองไปรอบ ๆ ห้องผ่าตัดที่หรรษา

แดน ออฟฟิศสวยนี่

คุณต่างหากที่เห็นแก่ตัว คุณไม่ได้ต้องการแอนนาด้วยซ้ำ คุณแค่ต้องการแก้แค้น

เคื่้ากลับไปหาคุณเพราะเคื่้าทนเห็นคุณธรรมดาไม่ไหว คุณไม่รู้จักแอนนาด้วยซ้ำ

คุณรักเคื่้าเหมือนหมาที่มันรักเจ้าของ

แลรี่ และเจ้าของก็รักหมาเพราะแบบนี้แหละ มิตรภาพเอาชนะ “แรงปรารถนา” ได้เสมอ

แดน คุณจะทำให้เคื่้าเจ็บ คุณไม่มีทางยกโทษให้เคื่้าได้หรอก

- แลรี่ ชั้นจะยกโทษได้แน่นอน-- ยกไปแล้วด้วย ถ้าเราไม่รู้จักให้อภัย
 เราก็จะกลายเป็นคนป่าเถื่อน นายไมรอดแล้วละ
- แดน คุณรู้จักเค้าได้ก็เพราะผม
- แลรี่ ช่วย...ขอใจนะ
- แดน มันเป็นเรื่องตลก ที่คุณได้แต่งงานกับเขามันเป็นแค่เรื่องตลก
- แลรี่ อ้อ มีตลกกว่านั้นอีกนะ เขาไม่เคยส่งใบหย่าให้ทนายเลย
 ถ้าเทียบกับพระเอกโรแมนติกสุดชั่วแบบนาย ชั้นรู้ดี ชั้นมันก็แค่คนธรรมดาคนหนึ่ง
 แต่จะยังไงก็ตาม เค้าเลือกชั้นวะ
 และเราก็ต้องเคารพการตัดสินใจของผู้หญิง
 ถ้านายเข้าใจแฉฉานอีก ฉันทสาบานเลย-- (โทรศัพท์ดัง)
 -ฉันทจะฆ่านาย (แลรี่รับโทรศัพท์) อาฮะ โอเค (แลรี่วางโทรศัพท์ลง)
 ฉันทมีคนใช้ (แลรี่ถอดแจ็กเก็ตออกเพื่อตรวจพบคนใช้)
- แดน ตอนนั้นที่เค้ามาที่นี่ คุณคิดว่าเค้าชอบชั้นหรือ
- แลรี่ ชั้นไม่ได้เอาเค้าเพื่อให้เค้า “ชอบ”
 ชั้นเอาเค้าเพื่อให้นายประสาทแตก การต่อสู้ที่ตีมันไม่เคยขาวสะอาดหรอก แล้วก็ เออ
 เค้าชอบวะ เค้าเป็นคาทอลิก เค้าชอบการเอาที่รู้สึกผิด (ลีย์ม)
- แดน มึงมันเหมือนสัตว์
- แลรี่ ใช่ แล้วมึงล่ะ

แดน มึงคิดว่าความรักเป็นเรื่องง่าย ๆ ง่ายสิ คิดว่าหัวใจเป็นแค่เส้นกราฟขึ้น ๆ ลง ๆ ง่าย

แลรี่ เคยเห็นหัวใจคนจริง ๆ ง่าย มันทเหมือนกำปั้นที่ห่อด้วยเลือดสด ๆ

ไปตายท่าเหอะมึงอ่ะ ไอ้...นักเขียน ไอ้ คนโกหก

ไปทำการบ้านดี ๆ ก่อน เดี่ยวกูเอาก็เค้ารอไปก่อน

แดน เขาไม่ได้อยากเอากับมึง เขาเกลียดความธรรมดาของมึง

(หยุด)

แลรี่ ฟังนะ... ขึ้นกับเค้าใช้เวลาทั้งอาทิตย์คุยกันเรื่องนาย

แอนนาบอกว่า นายหลับตาเวลาเอากับเค้า

บอกว่านายตื่นกลางดึกแล้วก็ร้องไห้หาแม่ที่ตายไปแล้ว

ไอ้ลูกแหง่

เราหยุดพูดกันดีไหม

มันจบแล้ว ยอมรับเถอะ

นายไม่รู้จักกฎข้อแรกของความรัก เพราะนายไม่เข้าใจ *การประณีประนอม*

นายไม่รู้จักไม่กระทั่ง...*อลิซ (แดนมองเขา)*

อย่างเรื่องแผลเป็น รู้ไหมว่ามันคืออะไร

มึง

แดน ไปเจออลิซเมื่อไหร่

หยุด

- แลร์ งานเอ็กซ์บิชันของแอนนาเง
- แผลเป็นที่มีรูปเป็นเครื่องหมายคำถาม ลองตอบมาสิ
- แดน เกิดจากตอนที่พ่อแม่เค้ารถคว่ำ
- หยุด
- แลร์ มันอาการที่เรียกว่า “*Dermatitis Artefacta*” เป็นโรคจิตเวชที่แสดงออกทางผิวหนัง
- ผู้ป่วยจะทำให้ผิวหนังตัวเองติดเชื้อ เค้าจะร่ายยาฟอกขาวไปที่ผิว ขูดสะเก็ด
- ฉีดยาหรืออีของตัวเองเข้าไป เค้าตั้งใจทำให้เกิดโรค
- เป็นการเรียกร้องความสนใจในรูปแบบที่โหดร้ายเพื่ออธิบายความรู้สึกในฐานะศิลปินหรือคนรัก มันดู “เหมือนจริง” มาก แต่มันมาจากการหลอกตัวเอง
- (แลร์เอาจม้วนกระดาษออกมาเตรียมที่เตียงคนไข้)
- ฉันคิดว่าอลิซทำร้ายตัวเอง
- เป็นค่อนข้างปกติสำหรับเด็กที่สูญเสียพ่อแม่ไปตั้งแต่ยังเล็ก
- เค้าโทษตัวเอง เค้าป่วยทางจิต
- แดน อลิซไม่ได้ “ป่วยทางจิต”
- แลร์ เขาป่วย
- นายมัวแต่หมกมุ่นอยู่กับ “อารมณ์” ทางศิลปะอันยิ่งใหญ่
- จนมองไม่เห็นสิ่งที่อยู่ตรงหน้า เด็กคนนั้นเค้าเปราะบางและอ่อนไหวมาก
- เค้าไม่ได้อยากถูกเขียนเอาไว้ในนิยาย เค้าอยากถูกรัก

แดน คุณรู้ได้ไง

หยุด

แลรี่ ทักษะทางการแพทย์ (แลรี่ส่งกระเป๋าของแดนให้ เป็นสัญญาณให้ออกไป

เขามองแดนใกล้ๆ)

อย่ามาร้องไห้ไล่ฉัน

เจียบ แดนฟังไม่เป็นท่า ควบคุมตัวเองไม่ได้ แลรี่เฝ้ามองเขา)

แดน ผมขอโทษ (เขาร้องไห้ต่อ)

ผมไม่รู้จะทำยังไง (แลรี่มองเขาร้องไห้สะอึกสะอื้น จากนั้น...)

แลรี่ นั่งลง (แดนทิ้งตัวลงที่เก้าอี้ เอามือกุมหัว)

อยากได้คำแนะนำไหม กลับไปหาเค้า

แดน เค้าไม่มีทางให้อภัยผม เขาหายไป

หยุด

แลรี่ เปล่าหรอก

แดนเงยหน้าขึ้น

ชั้นเจออลิซ... โดยบังเอิญ เค้าทำงานที่... “คลับ”

ใช่ ชั้นเห็นเค้าแก้ผ้า

เปล่า ชั้นไม่ได้เอาเค้า

แดน คุณได้คุยกับเค้าเหรอ

- แลรี่ ไช่
- แดน เรื่องอะไร?
- แลรี่ นาย (โทรศัพท์ดัง แลรี่รับสาย ส่งกระดาดาชทิชชูให้แดนขณะที่คุยโทรศัพท์)
ได้ อีกหนึ่งนาที (แลรี่วางโทรศัพท์ลง หยิบใบสั่งยามาเขียน)
- แดน คำเป็นไงบ้าง
- แลรี่ (เขียนต่อไป) คำรักนาย เกินกว่าที่จะเข้าใจ นี่...ใบสั่งยาของนาย
(แลรี่ส่งกระดาดาชให้แดน)
เขาทำงานอยู่ที่นี้
ไปหาเขาซะ (ทั้งสองมองหน้ากัน)
- แดน ขอขอบคุณ (แลรี่เริ่มเปิดแฟ้มพำงาน แดนกำลังจะเดินออกแล้วขึ้นมาที่ลูกตุ้มเหล็กนิวัตน์)
ได้มาได้ไง
- แลรี่ ของขวัญ (เขาเริ่มทำงานที่คอมพิวเตอร์)
ยังซักร่าวทางเน็ตอยู่หรือเปล่า
- แดน ไม่ใช่ช่วงนี้
- นิง
- แลรี่ ตอนนั้นฉันอยากจะฆ่านาย
- แดน นึกว่าอยากจะเอาผมซะอีก
- แลรี่ (ยิ้ม) อย่ามาทะเล้ง

เอ้อ ชั้นชอบหนังสือนายนะ

แดน ขอบคุณ...มีคุณคนเดียว

แลรี่ แอนนาด้วย ชั้นไม่ได้อินกับงานนายนักหรอก แต่ก็ค่อนข้างชอบ—เพราะมัน

“มีความเห็นอกเห็นใจ” (น่าแปลกใจมาก) นายควรเขียนอีกนะ

แดน (ยักษ์ใหญ่) ยังไม่มีเรื่องให้เขียน

นิง

แลรี่ ตอนฉัน 9 ขวบ มีตำรวจมาจับไอนันชั้น เค้าเป็นลุงชั้น

ลุงเท็ด เป็นคนดี แต่งงานแล้ว ปาลูกดอกโคตรเก่งมาก

อย่าบอกว่าไม่มีเรื่องเขียน ทุกคนมีเป็นล้านเรื่อง

โชคดีที่ชีวิตมีจุดสิ้นสุด ไม่งั้นเราคงทนไม่ไหว

ตั้งแต่เรื่องกำเนิดโลกไปจนถึงเรื่องเอากัน ไหนจะ ประวัติศาสตร์โลกอีก

การมีชีวิตนี่มันโหดร้ายนะ... ร่างกายจะฆ่าเราเอง ...สุดท้ายก็เหลือแต่กระดูก

ยังเขียนคอลัมภ์งานศพอยู่เหอ

แดน ไซ้

แลรี่ ยุ่งมัย

แดน (พยักหน้า) เขาให้ผมเป็นบก.

แลรี่ เหอ ยังไง?

แดน บก.คนเก่าตาย (ทั้งคู่มั้ม)

ติดเหล่านะ ผมนั่งอยู่กับเขาที่โรงพยาบาลอาทิตย์นึ่ง (ทั้งคู่มองหน้ากัน)

แลรี่ ชั้นต้องตรวจคนไข้แล้ว (แดนชี้ไปที่ลูกตุ้มนิวตัน)

แดน อลิซ...ให้ผมมาอันนึ่ง

แลรี่ เหรออ

นึ่ง

แดน แล้วอันนี้ละ

แลรี่ พ่อชั้นให้

แดน (สงสัย) พ่อคุณเหรออ

แลรี่ พ่อชอบของเก่านะ

แดน เค้าเป็นคนขับแท็กซี่ใช่ไหม

แลรี่ ใช่ (แลรี่ชี้ไปที่แดน หมายถึงพ่อของแดน)...ครู?

แดน สอนประวัติศาสตร์

หยุด แลรี่ทำให้ตุ้มเหล็กแกว่ง ทั้งสองคนดูมันกระทบกัน

แลรี่ นายไม่น่ามาอยู่กับแอนนาเลย (แดนลุกขึ้น)

แดน ผมรู้ ผมขอโทษ ขอขอบคุณนะ

แลรี่ สำหรับอะไร

แดน ที่ใจดี

แลรี่ ไชฉั่นใจดี เต๋ยวส่งบิลตามไปเก็บตังค์นะ (แดนเดินไปที่ประตู)

แดน... (แดนหันกลับมา)

ชั้นโกหกนาย

ชั้นเอากับอลิซ

ชั้นขอโทษที่บอกนาย

ชั้นแค่...ยัง...ไม่โตพอที่จะให้อภัยนาย

เจ้าตัวแสบ (ทั้งสองมองกัน)

ไฟมิด

ฉาก 11

ห้องในโรงแรม

กลางดึก เดือนมกราคม (หนึ่งเดือนต่อมา)

แดนนอนอยู่บนเตียง สูดบุหรี่ป่ากำลังอ่านไปเบิ้ลอยู่ ดับบุหรี่ป่าที่เขี่ยบุหรี่ป่า

อลิซอยู่ในห้องน้ำ นอกเวท

อลิซ (นอกเวท เสียงดัง) แสยะยิ้มให้ดูหน่อย (แดนทำหน้าที่ไปทางห้องน้ำ)

(นอกเวท) อูบาทก์มาก

แดน (หัวเราะ) ดีสองแล้วนะ เดียวก็ตื่นกันทั้งโรงแรมหรอก (อลิซเข้ามาในชุดนอน
คลานขึ้นเตียง)

อลิซ เอาชั้นสิ!

แดน เอาอีกเหอ เราต้องตื่นหกโมงนะ

อลิซ เก่งจังนะเรื่องทำให้คนอื่นผิดหวังเนี่ย

แดน เสน่ห์ของผมละ (อลิซนอนบนแขนเขา) แล้ว...เราจะไปไหนกัน

อลิซ ชั้นเลี้ยง—เซอร์ไพรส์วันหยุด--ชั้นเป็นคนคุม

แดนจีเธอ

แดน เราจะไปไหน

อลิซ (หัวเราะ) นิวยอร์ก

แดน ใจดีจัง

บินที่ชั่วโมงเธอ

อลิซ

เจ็ดชั่วโมง

แดน

ผมบินเจ็ดชั่วโมงไม่ได้หรอก

อลิซ

เครื่องบินก็บินไป ชั้นจะปกป้องเธอเอง (เธอจูบเขา)

อย่ากลัวที่จะบิน

แดน

ไม่ได้กลัวเครื่องบินบิน กลัวเครื่องบินตก ไม่ลี้มพาสปอร์ตผมใช้ไหม

อลิซ

ไม่ลี้ม อยู่กับพาสปอร์ตชั้นแล้ว

แดน

เก็บไว้ที่ไหนล่ะ

อลิซ

ที่ที่ไม่มีเธอหาไม่เจอ ห้ามใครมาดูรูปพาสปอร์ตชั้น (แดนจูบเธอ)

นี่ ตอนที่เรายอยู่บนเครื่องก็จะครบรอบสี่ปีพอดีนะ

สุขสันต์วันครบรอบ...เจ้าตัวแสบ (แดนหยุด แล้วมองเธอ)

แดน

ไปเอาคอนแทคออกก่อน

อลิซ

แปรงฟันด้วยนะ (แดนลูกจากเตียง)

แดน

ตอนนั้นผมกินแซนวิชอะไร

อลิซ

ทูน่า

แดน

แอปเปิ้ลสีอะไร

อลิซ

เขียว

แดน

สีแดง

อลิซ เซียว แล้วก็ไม่ว่ายด้วย

แดน เธอพูดอะไรเป็นประโยคแรก

อลิซ “หวัดดีคนแปลกหน้า”

แดน แรดเนาะ

นิง

อลิซ ขึ้นไปไหนมา

แดน เที่ยวคลับ แล้วก็ตลาดส่งเนื้อ แล้วก็...แม่น้ำที่ถูกฝัง

นิง

อลิซ แม่น้ำอะไร

แดน เธอไปที่สะพานแบล็คแพร์ ไปดูท่อน้ำ...ดูหมู่ว่ายน้ำ...อะไรประมาณนั้น

อลิซ เธอเล่าผิดแล้ว คุณปู่ (แดน “นึกขึ้นได้” เดินกลับเข้าไปในห้องน้ำ)

แดน (ข้างนอก) แล้วเธอก็ไปที่สวนนั้น...ที่เป็นสุสาน

อลิซ เธอเคยไปที่นั่นกับใคร

แดน (ข้างนอก) พ่อแก่ ๆ ที่ตายไปแล้ว

อลิซ พ่อเธอกินแซนวิชไข่ มีเนยเลอะคาง

แดน (ข้างนอก) เธอจำเรื่องพวกนี้ได้ไง

อลิซ เพราะว่าหัวชั้นมันมีแต่เรื่องไร้สาระ

 เธอมีฉายาว่าอะไร

แดน (ข้างนอก) คนสงวนท่าที แล้วเธอล่ะ

อลิซ คนมีเสน่ห์ เก้าอี้สีแดงหรือสีเหลือง

แดนเข้ามา ใส่ว่าน

แดน ไม่รู้เลย

อลิซ คำถามหลอก สีส้ม

แดน เธอก็เป็นคำถามหลอก คุณเจ้าหญิง

อลิซ พ่ออัศวิน (อลิซอ้าขาออก แदनมอง นึกขึ้นได้ หยุด)

แดน จำหมอคนนั้นได้ไหม

นิง

อลิซ ไม่ได้...หมอไหน

หยุด

แดน หมอ ... คนที่ให้บูหรืคุณนะ

นิง

แอน จำไม่ได้ ขึ้นไม่เคยมีวันหยุดมา...ก่อนเลย

แดน เราเคยไปนอกเมืองไง

อลิซ อันนั้นไม่นับ ตอนนั้นเธอแอบโทรหา...ยายแม่มดที่เราจะไม่พูดถึง (แดนมองดูเธอ)

แดน เธอคิดว่าเค้ามีความสุขกันไหม

อลิซ ใคร

แดน แอนนา กับ... แลรี่

อลิซ เต่าไม่ออก มาที่เตียงเถอะ

แดน อยากได้บุหรี เธอเลิกบุหรีได้ไง

อลิซ ความเข้มแข็งลึก ๆ ช่างใน (แดนขึ้นเตียง เขากอดเธอ จูบเธอ ลูบขาเธอ)

แดน เธอไปโดนอะไรมา

อลิซ เธอก็รู้

แดน ยังไง

อลิซ จักรยานล้มเพราะฉันไม่ยกขี่แบบสี่ล้อ

แดน (ไม่เชื่อ) จริงหรือ

อลิซ เธอรู้ว่าเกิดจากอะไร

นิง

แดน ทำขึ้นเองรีเปล่า

อลิซ เปล่า

นิง

แดน ขอดูพาสปอร์ตหน่อย

อลิซ ไม่เอา ขึ้นน้ำเกลียด

นิง

แดน เมื่อไหร่จะเลิกเต้นเปลื้องผ้า

อลิซ ไม่นาน

แดน เธอติดแล้วแหละ

อลิซ ไม่ได้ติด

ก็เงินพวกนั้นที่จ่ายทั้งหมดนี่

หยุด แดนฮึดฮัด แต่หยุดไม่ได้

แดน บอกมาว่าเกิดอะไรขึ้น

อลิซ แดน...อย่า มันไม่มีอะไร

แดน แต่เค้าไปที่คลับ?

อลิซ ผู้ชายตั้งเยอะแยะไปที่คลับ เธอก็ไปที่คลับ ดูหน้าเธอสิ

แดน ดูหน้าเธอสิ

หน้าสวย วิกสวย (แดนมองเธอ)

ชั้นหลงรักใบหน้าเธอ... ตอนนั้นชั้นเห็นหน้าเธอ...เห็น...ภาพตรงนั้น

แล้วเธอก็ก้าวลงมาที่ถนน ตอนนั้นมันเป็นช่วงเวลาสำคัญในชีวิตชั้นเลย

อลิซ ตอนนี่ก็เป็นช่วงเวลาสำคัญในชีวิตเธอ

แดน ตอนนั้นเธอเพอร์เฟค

อลิซ ตอนนี่ก็ด้วย

แดน ชั้นรู้

ตอนที่เรานั่งรถไปโรงพยาบาล...ตอนหัวเธอส่ายไปมา...ชั้นจูบหน้าผากเธอ

อลิซ ทุเรศ!

แดน คนขับแท็กซี่เห็นผมจวบคุณ...เขาถามว่า “แฟนคุณเหรอ” และผมก็ตอบไปว่า “ใช่...
แฟนผม” (เขาจูบหน้าผากเธอ ดึงเธอเข้ามาใกล้ และพยายามต่อสู้กับใจตัวเอง)
ตกลงเค้าไปที่คลับ ดูเธอเต้นเปลื้องผ้า คุยกันนิดหน่อย แค่นั้นแหละ

อลิซ ใช่

แดน เธอไม่เชื่อใจฉัน ฉันรักเธอ เธอจะไม่เป็นอะไร
ถ้าเธอเอากับมันก็คือเอากับมัน ฉันแค่อยากรู้

อลิซ ทำไม

แดน (อย่างอ่อนโยน) เพราะฉันอยากรู้ทุกอย่าง เพราะ... ฉัน...มันบ้า
(แดนลูบหน้าเธอ)

หยุด

บอกฉัน...

เงียบนาน

อลิซ มันไม่มีอะไร ตอนนั้นเธอไปอยู่กับคนอื่นนะ

แดน (ฉับพลัน) เธอหมายความว่ายังไง

อลิซ ไม่ได้หมายความว่ายังไง ... แค่พูดเฉยๆ

แดน พูดว่าอะไร

อลิซ ไม่ได้พูดว่าอะไร

- แดน ชั้นแค่อยากได้ความจริง (แดนลูกจากเตียง ใส่งางเกง)
- อลิซ ชั้นพูดความจริงอยู่
- แดน เธอกับความจริงมันเหมือนก็คนแปลกหน้า
เคยให้ของขวัญมันไหม
- นิง
- อลิซ ไม่ จะไปไหน
- แดน บุหรี
- อลิซ มันปิดหมดแล้ว
- แดน จะไปที่เทอมินอล เดียวมา (แดนใส่งี้ห้อโค้ท)
พอชั้นกลับมา ช่วยบอกความจริงชั้นด้วย
- อลิซ ทำไม
- แดน เพราะชั้นเสพติดความจริง เพราะถ้าไม่พูดความจริงเราก็ไม่ต่างอะไรจากสัตว์
เชื่อใจชั้น ชั้นรักเธอ (แดนมองเธอ)
อะไร (อลิซหันมาหาเขาช้า ๆ)
- เงียบ
- อลิซ ชั้นไม่รักเธอแล้ว
- หยุด
- แดน เดียว...ชั้นขอโทษ...

- อลิซ ไม่ ชั้นนไม่ได้พูดถึงเรื่องนั้นแล้ว ชั้นไม่รักเธอแล้ว
- แดน ตั้งแต่เมื่อไหร่
- อลิซ *(อย่างนุ่มนวล)* เดียวนี้...ตอนนี้เลย
- ชั้นไม่อยากโกหกและชั้นก็บอกความจริงไม่ได้ ดังนั้นมันจบแล้ว
- แดน อลิซ... อย่าทิ้งชั้น *(อลิซลุกจากเตียง ไปที่กระเป๋า หยิบพาสปอร์ตแดน ส่งให้เขา)*
- อลิซ ชั้นเคยไป...ชั้นเคยหายไปแล้ว
- “ชั้นไม่รักเธอแล้ว ลาก่อน”
- นิง
- แดน ทำไมไม่บอกความจริงกับชั้น
- อลิซ *(อย่างนุ่มนวล)* เพื่อเธอจะได้เกลียดชั้นนะเธอ
- ชั้นเจอกับแลรี่ หลายครั้ง ชั้นชอบ ชั้นถึง แต่ชั้นเลือกเธอ ไปได้แล้ว
- หยุด
- แดน ชั้นรู้ เขาบอกชั้น
- อลิซ เธอรู้?
- แดน ชั้นต้องการให้เธอบอกชั้น
- อลิซ ทำไม
- แดน เพราะมันอาจจะโกหกก็ได้ ชั้นต้องได้ยินจากเธอ
- อลิซ ชั้นไม่มีทางบอกเธอ เพราะชั้นรู้ว่าเธอไม่มีทางยกโทษให้ชั้น

แดน ชั้นจะยกโทษให้เธอ! ยกโทษให้ไปแล้วด้วย!

อลิซ เค้านบอกเธอทำไม

แดน เพราะมันเหี้ยไง!

อลิซ *(เจ็บปวด)* เค้าทำได้ยังไง

แดน เพราะมันอยากให้เกิดเรื่องแบบนี้

อลิซ แล้วเธอมาลงใจชั้นทำไม

แดน เพราะชั้นมันโง่

อลิซ ใช่

ชั้นเกือบจะรักเธอตลอดไป เอาหละ ไปซะเถอะ

แดน อย่าทำแบบนี้ อลิซ พุดกับชั้นสิ

อลิซ พุดอยู่—ไปตายहांที่ไหนก็ไป

แดน ชั้นขอโทษ เธอเข้าใจผิด ชั้นไม่ได้ตั้งใจจะ-

อลิซ เธอทำไปแล้ว

แดน ชั้นรักเธอ

อลิซ ไหน?

แดน อะไร?

อลิซ ขอบคุณน้อย “ความรัก” นะอยู่ที่ไหน

ชั้นมองไม่เห็น ชั้นจับต้องไม่ได้ ชั้นไม่รู้รู้สึกถึงมันเลย

ชั้นไต้ยีน ชั้นไต้ยีนคำบางคำ แต่ชั้นทำอะไรกับคำพูดง่าย ๆ ของเธอไม่ได้เลย

แดน ฟังชั้นก่อน ขอร้อง--

อลิซ ไม่ว่าจะพู้อะไรมันก็สายไปแล้ว

แดน (อย่างหมดหนทาง) ขอร้อง อย่าทำแบบนี้

อลิซ มันจบแล้ว ออกไปเดี๋ยวนี้ ไม่งั้นชั้นจะเรียก...รปภ.

นิง

แดน เธอไม่ได้อยู่ในบาร์เปลืองผ่านะ ที่นี่ไม่มีรปภ. (ทั้งคู่มองหน้ากัน หยุด

อลิซคว้าโทรศัพท์ แดนผลักเธอลงบนเตียง ทั้งคู่สู้กัน)

ทำไมเธอถึงเอากับมัน

อลิซ ชั้นอยาก

แดน ทำไม

อลิซ ชั้นต้องการได้เค้า

แดน ทำไม

อลิซ เพราะเธอไม่อยู่

แดน ทำไมต้องเป็นมัน

อลิซ เพราะเค้าขอชั้นดี ๆ

แดน เธอโกหก

อลิซ แล้วไง

แดน เธอเป็นใคร

อลิซ ชั้นไม่ใช่ใครเลย (เธอถ่มน้ำลายใส่หน้าเขา เขาใช้มือข้างหนึ่งจับคอเธอ)

เอาเลย ตบเลย เธออยากทำนี่ ตบเลย ไอ้สัตว์

เงียบ แดนตบอลิซ เงียบ

อลิซ เธอเคยคิดอะไรเองได้บ้างไหม

ไฟมีด

ฉาก 12

สวนโพสต์แมน

บ่าย เดือนกรกฎาคม (6 เดือนต่อมา)

วันหนึ่งตอนหน้าร้อน แอนนากำลังดูอนุสรณ์ เธอมีหนังสือนำเที่ยวอยู่

แลร์รี่ยืนอยู่ มือถือเสื้อกาวน์ เขาถือแก้วกาแฟองุ่น 2 ใบ เขามองที่เธอ เธอหัน

แอนนา ยืนสอดแนมเธอ (แลร์รี่เข้ามาใกล้) คุณใส่เสื้อกาวน์

แลร์รี่ เสื้อกาวน์สีขาว

แอนนา ฮัลโหล คุณหอมแลร์รี่ (แลร์รี่ส่งแก้วให้แอนนา)

ขอบคุณค่ะ คุณเคยอ่านนี่รีเปล่า (แอนนาหันกลับไปท่อนุสรณ์)

แลร์รี่ อืม ผมรู้คุณต้องชอบ (แลร์รี่นั่งที่ม้านั่ง และจุดบุหรี่)

แอนนา (อ่าน) อลิซาเบธ บอกเซล...อายุ สิบเจ็ด เสียชีวิตจากการช่วยเด็กคนหนึ่งจากม้าพยศ

วันที่ 20 เดือนมิถุนายน ปี1888 (แอนนาหันมาหาแลร์รี่)

พอลลีเป็นไงบ้าง

นิง

แลร์รี่ พอลลี ก็ดี

แอนนา คิดอยู่แล้วว่าสุดท้ายคุณต้องได้กับพยาบาลแสนสวย

แลร์รี่ เหรอ ทำไม

แอนนา ก็คิดว่าน่าจะ

แล้วคนนี่... “ใช่” ยัง

แลรี่ ผมไม่รู้ (เขามองแอนนา)

ไม่ใช่

ใคร ๆ ก็รู้ ไม่มีใครเปลี่ยนได้

แอนนา คุณไม่ยอมเปลี่ยน

นิง

แลรี่ คุณ...มีใครอยู่รีเปล่า

แอนนา ไม่

มีแต่หมา

แลรี่ เหร่อ พันธุ์อะไร

แอนนา พันธุ์ผสม หมาหลงนะ ชั้นเก็บมาจากข้างถนน ไม่มีปลอกคอ...ไม่มีอะไรเลย

หยุด

แลรี่ คุณดูดีมาก

แอนนา อย่าเริ่ม

แลรี่ ผมอยากจะ...(แอนนามองที่เขา)

จริง ๆ นะ

แอนนา หุบปาก ไปตายซะไป

หยุด

- แลรี่ ผมไม่เคยบอกคุณเลย ...*คืนนั้น*...ตอนที่ผมเดินอยู่ในห้องน้ำ
- หัวเข้าผมดันไปพาดกับอ่างอาบน้ำเหล็กของเรา ดูลึ ห้องน้ำลอบทำร้ายผม
- ในขณะที่คุณกำลังนั่งร้องไห้อยู่ที่ห้องนั่งเล่น ผมก็กำลังกระโดดเหิง เหิง
- ด้วยความทรमान พวกกระຈກມັນคงมีความสุขกันมาก (*แอนนายิ้ม*)
- งานเป็นยังไง
- แอนนา ชั้นอยู่ในช่วงเบรค...จะพาหมาไปเที่ยวนอกเมือง...เราจะไปเดินเล่นกัน เดินไปไกลๆ
- (นิ่ง)
- แลรี่ อยากกลายเป็น...คนเศร้าเลยนะ
- แอนนา ไม่ ไม่เป็นหรอก หุบปากเลย (แลรี่มองหน้าเธอ)
- แลรี่ อย่าความรักของคุณไปให้กับหมา
- แอนนา ก็ สุดท้าย *คุณ*ก็ไม่อยากได้มันนี่
- มันมักจะเป็นคนที่เด็กกว่าเสมอ (*มองออกไปจากอนุสรณ์*)
- เจียบ
- แลรี่ ทำไมเธอถึงตาย
- แอนนา ชั้นก็ไม่รู้ ตอนเค้าโทรมา เค้าบอกว่า เกิดขึ้นเมื่อคืน ที่นิวยอร์ก วันนี้เค้ากำลังจะบินไป
- เลยอยากเจอพวกเราก่อนไป
- แลรี่ งั้นเค้าก็ไม่ได้คบกันหรือ
- แอนนา เลิกกันตั้งแต่เดือนมกราแล้ว

นิง

แลรี่ เค้าบอกมัยว่าทำไม

แอนนา ไม่

นิง

แลรี่ แล้วตำรวจติดต่อเค้าได้ยังไง

แอนนา เธอคงจะเขียนชื่อเค้าไว้ที่พาสปอร์ตว่าเป็น “คนใกล้ชิดที่สุด”

ชื่อคุณยังก็ยังมีอยู่ในของชั้นนะ--“ในกรณีที่เสียชีวิต” ชั้นต้องไปเอาชื่อคุณออกกะ
ดีใจมัยที่ได้กลับมาทำที่โรงพยาบาลอีก (แอนนานั่งกับแลรี่)

แลรี่ ดี ก็นะ พอลลีบอกว่าจะไม่นอนกับผมถ้าผมไม่เลิกทำคลินิก จะให้ผมทำงัยได้
(แอนนามองไปที่อนุสรณ์)

แอนนา คุณคิดว่า ครอบครัวพวกเค้าทำให้รีเปล่า

แลรี่ คงงั้นมั้ง เราต้องทำอะไรไว้ซักอย่าง เพื่อให้ได้จดจำ

จริง ๆ ผมไม่ชอบอนุสรณ์สถานแบบนี้หรอก

แอนนา ทำไมล่ะ

แลรี่ มันก็แค่สิ่งที่พวกคนใจบุญทำเป็นเห็นอกเห็นใจคนอื่น บอกให้จำคนตาย

และลืมคนเป็น

แอนนา คุณมันพวกปากร้ายพูดเกินจริง

แลรี่ ส่วนคุณก็พวกโรแมนติกเกินเยียวยา

ลองหา อลิซ แอร์ส สิ

แอนนา แลรี่ คุณนี่แย่มากนะ (แลรี่ชี้ไปที่ชื่อ ๆ หนึ่ง)

แลรี่ (อ่าน) อลิซ แอร์ส ลูกคนงานก่อสร้าง

ได้ช่วยชีวิตเด็กสามคนจากบ้านที่ถูกไฟไหม้อย่างกล้าหาญ แลกกับชีวิตยังวัยรุ่นของเธอ

วันที่ 24 เมษายน 1885

เธอแต่งเรื่องตัวเองขึ้น (พวกเขามองที่อนุสรณ์ หลังจากนั้นสัปดาห์ แลรี่หิบบูหรือออกมา และหิบบื่อการ์ตูนขึ้น)

ผมไม่ได้ใจดำนะ แต่ผมมีคนไข้อยู่เต็มเลย

ฝากขอโทษแดนด้วย ผมไม่ค่อยถนัดกับเรื่องเศร้า ๆ แบบนี้

แอนนา คุณมันขี้ขลาด

แลรี่ ผมรู้ (แอนนามองที่อนุสรณ์ต่อ แล้วหันไปหาแลรี่)

แอนนา คุณจำชั้นได้มั๊ย (มองหน้ากัน แดนเข้ามา เขาใส่สูท ถือกระเป๋าเอกสารที่ใช้ในฉาก 5 ถือช่อดอกไม้เข้ามาอย่างเหนื่อยหอบ)

แดน เพิ่งออกมาจากงานได้ ขอโทษที

แลรี่ แดน...โทษที...ผมต้อง...

แดน ไม่เป็นไร (แลรี่ออกไป)

(กับแอนนา) คุณดูสบายดีนะ

แอนนา ชั้นสบายดี (แดนมองออกไปนอกอนุสรณ์)

แดน... (ทำท่าให้แดนนั่ง เขายังยืนอยู่)

แดน นี่คือเก้าอี้ที่เราเคยนั่ง

แอนนา ใคร?

แดน ผมกับพ่อ ผมไม่เคยบอกคุณหรอก

แอนนา ไม่ ผิดคนแล้ว คุณบอกอลิซ

นิง

แดน เจน เธอชื่อ เจน โจนส์

ตำรวจโทรหาผม... บอกว่าคนรู้จักของผมเสียชีวิต

ชื่อเจน...เค้าเจอสมุดจดที่อยู่ของเธอผมบอกว่าคงจะผิดคนแล้วละ...

เค้าเลยอธิบายลักษณะของเธอ

ไม่มีใครอีกแล้วที่จะยืนยันศพเธอ

เธอโดนรถชน...ที่ 43rd กับ เมดิสัน

วันนี้ตอนไปถึงที่ทำงาน ...พอเกรแฮมพูด “วันนี้ใครขึ้นป้าย”

ผมวิ่งออกไปตรงบันไดหนีไฟ... แล้วก็ร้องไห้อย่างกับเด็ก

ผมเอามือปิดหน้า--ทำไมเราทำแบบนี้

มีคนจากกระทรวงการคลังตาย ผมใช้เวลาตลอดช่วงเช้า...เขียนข่าวมรณกรรมให้เค้า

ไม่มีพื้นที่ที่จะเขียน...พื้นที่ที่ไม่พอให้เขียน (แดนนั่งลงที่ม้านั่งกับแอนนา)

โทรศัพท์ตั้ง ตำรวจ...เขาบอกว่าไม่พบข้อมูลการตายของพ่อ

แม่เธอ...เขาบอกว่ากำลังตามหาอยู่

เธอบอกว่าเธอตกหลุมรักผมเพราะ...ผมตัดขอบขนมปัง...มันก็แค่...มันก็แค่วันนั้น...

เพราะขนมปัง...แล้วผมก็ทำมันพังกับมือ (แดนหันออกจากแอนนา มองไปที่ดอกไม้)

เจียบ

(เขาหันกลับมาหาแอนนา

ผมบังเอิญเจอรูปเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว

เธอแต่งงานแล้ว มีลูกคนหนึ่ง อีกคนอยู่ในห้อง

เธอแต่งงานกับ...คนสเปน เป็นกวี (ทำหน้าเจ็บปวด)

เธอแต่งงานของเค้าและตกหลุมรักเค้า

ตกหลุมรักกับบทกวีพวกนั้น

มันเรียกว่า...ความอ้างว้าง (แดนถือช่อดอกไม้)

ผมจะเอาไปวางที่สะพานแบล็คแพร์ (แดนและแอนนาลุก)

ผมต้องไปละ เดี่ยวตกเครื่องบิน (ทั้งคู่มองหน้ากัน)

ลาก่อน

แอนนา

ลาก่อน (ทั้งคู่เดินออก แยกกันไปคนละทาง เวทีว่างเปล่า)

ไฟมืด